

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 31. decembris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

2014/956/ES:

- ★ **Padomes Lēmums (2014. gada 23. jūlijs) par to, lai Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Protokolu Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai** 1
- Protokols Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai** 3

REGULAS

- ★ **Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1398/2014 (2014. gada 24. oktobris), ar ko nosaka standartus attiecībā uz brīvprātīgo kandidātiem un ES palīdzības brīvprātīgajiem ⁽¹⁾** 8

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

2014/957/EU:

- ★ **Eiropas Savienības un Šveices Apvienotās gaisa transporta komitejas, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par gaisa transportu, Lēmums Nr. 2/2014 (2014. gada 5. decembris), ar ko aizstāj pielikumu Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam par gaisa transportu** 24

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Šis izlaidums noslēdz 2014. gada L sēriju.

LV

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS

(2014. gada 23. jūlijs)

par to, lai Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Protokolu Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai

(2014/956/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu, 100. panta 2. punktu, 207. pantu un 212. pantu saistībā ar 218. panta 5. punktu,

ņemot vērā Aktu par Horvātijas Republikas pievienošanos un jo īpaši tā 6. panta 2. punkta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Akta par Horvātijas Republikas pievienošanos 6. panta 2. punktu, par Horvātijas Republikas pievienošanos Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses⁽¹⁾ ("nolīgums"), ir jāvienojas nolīguma protokolā ("protokols"). Saskaņā ar Akta par pievienošanos 6. panta 2. punktu attiecībā uz šādu pievienošanos ir jāpiemēro vienkāršota procedūra, saskaņā ar kuru Padomei, pieņemot vienprātīgu lēmumu dalībvalstu vārdā, un attiecīgajām trešām valstīm ir jānoslēdz protokols.
- (2) Padome 2012. gada 14. septembrī pilnvaroja Komisiju sākt sarunas ar attiecīgajām trešām valstīm. Sarunas ar Krievijas Federāciju tika sekmīgi pabeigtas. Tas tika apstiprināts ar notu apmaiņu 2013. gada 24. septembrī.
- (3) Protokols būtu jāparaksta Savienības un tās dalībvalstu vārdā, ņemot vērā tā noslēgšanu vēlāk.
- (4) Par jautājumiem, kas ir Eiropas Atomenerģijas kopienas kompetencē, protokola noslēgšanai ir paredzēta atsevišķa procedūra.
- (5) Ņemot vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Savienībai 2013. gada 1. jūlijā, protokols būtu provizoriski jāpiemēro no minētā datuma,

⁽¹⁾ OVL 327, 28.11.1997., 3. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo atļauj Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vārdā parakstīt Protokolu Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai, ņemot vērā protokola noslēgšanu.

Protokola teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vārdā parakstīt protokolu.

3. pants

Protokolu provizoriski piemēro no 2013. gada 1. jūlija, kamēr tiek pabeigtas procedūras tā noslēgšanai.

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 23. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI*

PROTOKOLS

Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai

BEIĢIJAS KARALISTE,

BULGĀRIJAS REPUBLIKA,

ČEHIJAS REPUBLIKA,

DĀNIJAS KARALISTE,

VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA,

IGAUNIJAS REPUBLIKA,

ĪRIJA,

GRIEĶIJAS REPUBLIKA,

SPĀNIJAS KARALISTE,

FRANCIJAS REPUBLIKA,

HORVĀTIJAS REPUBLIKA,

ITĀLIJAS REPUBLIKA,

KIPRAS REPUBLIKA,

LATVIJAS REPUBLIKA,

LIETUVAS REPUBLIKA,

LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE,

UNGĀRIJA,

MALTAS REPUBLIKA,

NĪDERLANDES KARALISTE,

AUSTRIJAS REPUBLIKA,

POLIJAS REPUBLIKA,

PORTUGĀLES REPUBLIKA,

RUMĀNIJA,

SLOVĒNIJAS REPUBLIKA,

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA,

SOMIJAS REPUBLIKA,

ZVIEDRIJAS KARALISTE,

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

Līguma par Eiropas Savienību, Līguma par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma līgumslēdzējas puses, turpmāk "dalībvalstis",

EIROPAS SAVIENĪBA, turpmāk "Savienība", un

EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENA,

no vienas puses, un

KRIEVIJAS FEDERĀCIJA,

no otras puses,

abas kopā turpmāk "pusēs",

TĀ KĀ Partnerības un sadarbības nolīgums, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, turpmāk "nolīgums", tika parakstīts 1994. gada 24. jūnijā Korfu;

TĀ KĀ Līgums par Horvātijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai tika parakstīts 2011. gada 9. decembrī Briselē;

TĀ KĀ, ievērojot 6. panta 2. punktu Aktā par Horvātijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumus Līgumā par Eiropas Savienību, Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, par Horvātijas Republikas pievienošanu nolīgumam ir jāvienojas, noslēdzot nolīguma protokolu;

ŅEMOT VĒRĀ Horvātijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai 2013. gada 1. jūlijā,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Ar šo Horvātijas Republika kļūst par nolīguma līgumslēdzēju pusi. Horvātijas Republika tāpat kā pārējās dalībvalstis pieņem un ievēro nolīgumu, tajā pašā dienā parakstītajam Nobeiguma aktam pievienotās kopīgās deklarācijas, deklarācijas un vēstuļu apmaiņu, kā arī 1997. gada 21. maija nolīguma protokolu, kurš stājas spēkā 2000. gada 1. decembrī, 2004. gada 27. aprīļa nolīguma protokolu, kurš stājas spēkā 2005. gada 1. martā, un 2007. gada 23. aprīļa nolīguma protokolu, kurš stājas spēkā 2008. gada 1. maijā.

2. pants

Pēc šā protokola parakstīšanas Savienība paziņo nolīguma, Nobeiguma akta un visu tam pievienoto dokumentu, kā arī 1997. gada 21. maija, 2004. gada 27. aprīļa un 2007. gada 23. aprīļa nolīgumu protokolu horvātu valodas versiju dalībvalstīm un Krievijas Federācijai. Horvātu valodas versija no šā protokola provizoriskās piemērošanas dienas kļūst autentiska saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā nolīguma versijas, kas sastādītas angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovaku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un krievu valodā.

3. pants

Šis protokols ir nolīguma sastāvdaļa.

4. pants

1. Šo protokolu katra puse apstiprina saskaņā ar savām procedūrām. Puses paziņo viena otrai par šim nolūkam vajadzīgo procedūru pabeigšanu. Apstiprināšanas dokumentus deponē Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātā.
2. Šis protokols stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad deponēts pēdējais apstiprināšanas dokuments.
3. Šo protokolu provizoriski piemēro pēc 15 dienām no tā parakstīšanas brīža.
4. Šo protokolu piemēro pušu attiecībām nolīguma satvarā no Horvātijas Republikas pievienošanās dienas Eiropas Savienībai.

5. pants

Šis protokols ir sagatavots divos eksemplāros angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, horvātu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un krievu valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski.

TO APLIECINOT, attiecīgie pilnvarotie ir parakstījuši šo protokolu.

Съставено в Брюксел на седемнадесети декември две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de diciembre de dos mil catorce.

V Bruselu dne sedmnáctého prosince dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende december to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten Dezember zweitausendvierzehn.

Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta detsembrikuu seitsmeteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the seventeenth day of December in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le dix-sept décembre deux mille quatorze.

Sastavljeno u Bruxellesu sedamnaestog prosinca dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette dicembre duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada septiņpadsmitajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai keturioliktų metų gruodžio septynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenegyedik év december havának tizenhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sbatax-il jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de zeventiende december tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia siedemnastego grudnia roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em dezassete de dezembro de dois mil e catorze.

Íntocmit la Bruxelles la șaptesprezece decembrie două mii paisprezece.

V Bruseli sedemnaesteho decembra dvetisícčtrnást.

V Bruslju, dne sedemnajstega decembra leta dva tisoč štirinajst.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde december tjugohundrafjorton.

Совершено в г. Брюсселе семнадцатого декабря две тысячи четырнадцатого года.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā –
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Għall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 För medlemsstaterna
 За государства-членъ

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 За Европийский союз

За Европейската общност за атомна енергия
Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
Za Evropské společenství pro atomovou energii
For Det Europæiske Atomenergifællesskab
Für die Europäische Atomgemeinschaft
Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
For the European Atomic Energy Community
Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
Za Evropsku zajednicu za atomsku energiju
Per la Comunità europea dell'energia atomica
Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā –
Europos atominės energijos bendrijos vardu
az Európai Atomenergia-közösség részéről
Fisem il-Komunità Ewropea tal-Energija Atomika
Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
Euroopan atomienergiajärjestön puolesta
För Europeiska atomenergigemenskapen
За Европейское сообщество по атомной энергии

За Руската Федерация
Por la Federación de Rusia
Za Ruskou Federaci
For Den Russiske Føderation
Für die Russische Föderation
Venemaa Föderatsioonil nimel
Για τη Ρωσική Ομοσπονδία
For the Russian Federation
Pour la Fédération de Russie
Per la Federazione Russa
Krievijas Federācijas vārdā –
Rusijos Federacijos vardu
Az Orosz Föderáció részéről
Għall-Federazzjoni Russa
Voor de Russische Federatie
W imieniu Federacji Rosyjskiej
Pela Federação da Rússia
Pentru Federația Rusă
Za Ruskú Federáciu
Za Rusko Federacija
Venäjän Federaation puolesta
För Ryska Federationen
За Российскую Федерацию

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 1398/2014

(2014. gada 24. oktobris),

ar ko nosaka standartus attiecībā uz brīvprātīgo kandidātiem un ES palīdzības brīvprātīgajiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Regulu (ES) Nr. 375/2014, ar ko izveido Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu (iniciatīva "ES palīdzības brīvprātīgie") ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 375/2014 Komisijai būtu jāizveido standarti un procedūras, paredzot nosacījumus, kārtību un prasības, ko nosūtošās un uzņemošās organizācijas piemēro brīvprātīgo kandidātu un ES palīdzības brīvprātīgo apzināšanā, atlasē, sagatavošanā, pārvaldībā un nosūtīšanā darbā, lai atbalstītu humānās palīdzības operācijas trešās valstīs. Regula (ES) Nr. 375/2014 paredz, ka šie standarti ir jāpieņem, izmantojot deleģētos aktus, un procedūras jāpieņem, izmantojot īstenošanas aktus.
- (2) Visas ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvā ieinteresētās personas, tostarp paši brīvprātīgie un nosūtošās un uzņemošās organizācijas, būtu jārosina pārņemt iniciatīvas identitātes izjūtu.
- (3) Kompetenču sistēmā, ko izmanto ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvā, jādefinē starpdisciplināras kompetences, kas nepieciešamas daudzos brīvprātīgā darba un nodarbinātības sektoros, un arī jāietver konkrētas kompetences, kas nepieciešamas ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvai un darbam humānās palīdzības jomā. Tajā arī būtu jāietver neizsmeļošs tehnisko kompetenču saraksts. Tam būtu jāpalīdz nodrošināt efektīva un uz vajadzībām balstīta brīvprātīgo kandidātu atlase un sagatavošana, pamatojoties uz kopīgo kompetenču sistēmu.
- (4) Lai dokumentētu un novērtētu ES palīdzības brīvprātīgo kompetences, mācību vajadzības un rezultātus, brīvprātīgajiem visā dalības laikā ir jāievēro viegli lietojams mācību un attīstības plāns. Šā plāna struktūras pamatā būs iniciatīvās *Youth Pass* ⁽²⁾ un *Europass* ⁽³⁾ gūtā pieredze.
- (5) Dalība ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvā var uzlabot brīvprātīgo nodarbinātību, jo rezultātā viņi iegūst zināšanas, prasmes un kompetences. Tas arī norāda uz viņu solidaritāti ar grūtībās nonākušajiem un apņemšanos acīmredzami veicināt Eiropas pilsoniskuma apziņu. Līdz ar to īpašiem noteikumiem pēc iespējas lielākā mērā būtu jāatvieglo ES palīdzības brīvprātīgo neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšana saskaņā ar Padomes 2012. gada 20. decembra ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu ⁽⁴⁾.
- (6) Standarti, kas reglamentē partnerības starp nosūtošajām un uzņemošajām organizācijām, ir svarīgi gan humānajam sektoram, gan brīvprātīgo organizācijām. Tie atbalsta mērķi izveidot partnerības starp īstenošanas organizācijām un atspoguļo šādu organizāciju abpusēju atbildību gan ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvas, gan ES palīdzības brīvprātīgo individuālu mērķu sasniegšanā. Ir jādefinē principi, uz kuriem balstās partnerība, un partnerības nolīgumam būtu jāatbilst minimālajām prasībām, lai partneri spētu pieteikties tādiem projektiem un tos vadīt, kuros ir iesaistīta ES palīdzības brīvprātīgo nosūtīšana darbā trešās valstīs.

⁽¹⁾ OVL 122, 24.4.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ <https://www.youthpass.eu/en/youthpass/>.

⁽³⁾ <https://europass.cedefop.europa.eu/editors/en/esp/compose#>.

⁽⁴⁾ OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp.

- (7) Principi, kas attiecas uz vienlīdzīgām iespējām un nediskrimināciju, ir iestrādāti valstu un Savienības tiesību aktos, un nosūtošajām un uzņemošajām organizācijām tie būtu vienmēr jāievēro un jāveicina. Tomēr vajadzības gadījumā ir paredzēts noteikums par konkrētiem, no konteksta atkarīgiem izņēmumiem, kas attiecas uz ES palīdzības brīvprātīgo lomas un profila definīciju.
- (8) Īpaši svarīgi ir panākt atbilstību attiecīgajiem valstu un Savienības tiesību aktiem un uzņemošās valsts tiesību aktiem. Tā ir nosūtošo un uzņemošo organizāciju atbildība, kuru pienākums ir arī informēt ES palīdzības brīvprātīgos par to tiesībām un juridiskajām saistībām, kuras izriet no attiecīgajiem tiesību aktiem, un to tiesībām uz apdrošināšanu. Skaidrs brīvprātīgo juridiskais statuss ir priekšnoteikums to nosūtīšanai darbā, un līdz ar to tas būtu jādefinē nosūtījuma līgumā starp nosūtīšanas organizācijām un ES palīdzības brīvprātīgo. Īpaša uzmanība arī būtu jāvelta personas datu aizsardzībai, nepieciešamībai rīkoties atbilstoši integritātes principam, saskaņā ar rīcības kodeksu un bērnu un neaizsargātu pieaugušo aizsardzībai, tostarp nosakot principu par nulles toleranci pret seksuālu vardarbību.
- (9) Lai nodrošinātu ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvas savlaicīgu īstenošanu, ir nepieciešams, lai šī regula steidzami stātos spēkā, jo tajā ir paredzēti noteikumi, balstoties uz kuriem īstenošanas organizācijas nosūta darbā ES palīdzības brīvprātīgos trešās valstīs,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz standartus attiecībā uz brīvprātīgo kandidātiem un ES palīdzības brīvprātīgajiem Regulas (ES) Nr. 375/2014 9. panta 2. punktā minētajās jomās:

- kompetenču sistēma, ko izmanto, lai apzinātu, atlasītu un sagatavotu brīvprātīgos kā jaunus vai pieredzējušus speciālistus;
- noteikumi, ar ko nodrošina vienlīdzīgas iespējas un nediskrimināciju apzināšanas un atlases procesā;
- noteikumi, ar ko nodrošina nosūtošo un uzņemošo organizāciju atbilstību attiecīgajiem valstu un Savienības tiesību aktiem un uzņemošās valsts tiesību aktiem;
- standarti, ko piemēro nosūtošo un uzņemošo organizāciju partnerībām; kā arī
- noteikumi par ES palīdzības brīvprātīgo iegūto prasmju un kompetenču atzīšanu saskaņā ar esošajām attiecīgām Savienības iniciatīvām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Regulas (ES) Nr. 375/2014 3. pantā minētās definīcijas un definīcijas, kas noteiktas Komisijas īstenošanas regulā, kura jāpieņem, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 375/2014 9. panta 3. punktu. Piemēro arī šādas definīcijas:

- “kompetences” saskaņā ar definīciju, kas izklāstīta Eiropas mūžizglītības pamatprasmju paraugkritēriju sistēmā⁽¹⁾, ir zināšanu, prasmju un paņēmienu kopums atbilstīgi kontekstam, ļaujot ES palīdzības brīvprātīgajiem sniegt ieguldījumu uz vajadzībām balstītas humānās palīdzības nodrošināšanā;
- “starpdisciplināras kompetences” ir kompetences, kas nepieciešamas daudzos brīvprātīgā darba sektoros un kas nav raksturīgas humānās palīdzības jomai;

⁽¹⁾ OVL 394, 30.12.2006., 10. lpp.

- c) “konkrētas kompetences” ir kompetences, kas nepieciešamas ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvai un plašāk humānās palīdzības jomā;
- d) “tehniskās kompetences” ir kompetences, kas izriet no specializētām zināšanām, kas ir svarīgas humānās palīdzības kontekstā;
- e) “mācību rezultāti” saskaņā ar definīciju, kas izklāstīta Eiropas kvalifikāciju sistēmā ⁽¹⁾, ir apgalvojumi par to, ko students zina, saprot un spēj izdarīt mācību procesa beigās. Tos izsaka kā zināšanas, prasmes un kompetences.

2. NODAĻA

KOMPETENČU SISTĒMA

3. pants

Kompetenču sistēma

1. ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvā izmantojamajai kompetenču sistēmai ir trīs dimensijas:
 - a) starpdisciplīnu kompetences;
 - b) specifiskas kompetences; un
 - c) tehniskās kompetences.
2. Kompetenču sistēma ir pielāgota:
 - a) jauniem speciālistiem, jo īpaši nesenajiem absolventiem, kuriem ir mazāk nekā piecu gadu profesionālā pieredze un mazāk nekā piecu gadu pieredze humānās palīdzības jomā; kā arī
 - b) pieredzējušiem speciālistiem, kuriem ir piecu vai vairāk gadu pieredze atbildīgos amatos vai ekspertu lomā.
3. Kompetenču sistēma veicina nepārtrauktu personisko attīstību, ko ES palīdzības brīvprātīgie, piedaloties iniciatīvā, iegūst dažādos posmos, un ļauj novērtēt viņu progresu. Profesionalitātes līmeņus katrā kompetencē novērtē atbilstīgi Eiropas kvalifikāciju sistēmas pieejai un pēc šādām pakāpēm:
 - a) 4. līmenis: teicamas zināšanas;
 - b) 3. līmenis: noturīgas zināšanas;
 - c) 2. līmenis: zināšanas, kuras nepieciešams papildināt;
 - d) 1. līmenis: vājas zināšanas.
4. Galveno izmantoto kompetenču definīcijas ir izklāstītas pielikumā.

4. pants

Mācību un attīstības plāns

1. Mācību un attīstības plānā izklāsta mācību rezultātus, kas ir jāasniedz ES palīdzības brīvprātīgajiem, un sniedz informāciju par ES palīdzības brīvprātīgo sagaidāmajām kompetencēm, mācību vajadzībām un sasniegumiem, viņiem piedaloties dažādos posmos iniciatīvā “ES palīdzības brīvprātīgie”.

⁽¹⁾ OVC 111, 6.5.2008., 1. lpp.

2. Mācību un attīstības plānā ietver šādu informāciju:
 - a) pamatinformāciju par ES palīdzības brīvprātīgajiem;
 - b) pamatinformāciju par brīvprātīgo nosūtīšanu darbā un veicamo uzdevumu aprakstu;
 - c) kompetenču sistēmā izklāstītās kompetences un tām atbilstošu brīvprātīgo snieguma un mācību rezultātu novērtējumu;
 - d) mācību vajadzības un plānotās attīstības darbības, ja nepieciešams;
 - e) kursus, kas apmeklēti mācību vai prakses laikā; kā arī
 - f) citu būtisku informāciju.
3. Mācību un attīstības plāna dažādo elementu izmantošana ir atkarīga no ES palīdzības brīvprātīgo individuālām vajadzībām un mērķiem, un to regulāri atjaunina, tostarp šādos posmos:
 - a) atlase;
 - b) mācības, tostarp attiecīgā gadījumā prakses organizēšana;
 - c) nosūtīšana darbā; kā arī
 - d) attiecīgā gadījumā, pēcnosūtījuma ziņojums.

3. NODAĻA

ES PALĪDZĪBAS BRĪVPRĀTĪGO IEGŪTO PRASMJU UN KOMPETENČU ATZĪŠANA

5. pants

Novērtēšanas un dokumentācijas process

1. ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvas dalības laikā iegūto kompetenču novērtējums un dokumentācija atbalsta:
 - a) iegūto kompetenču profesionālu atzīšanu, ko varētu izmantot profesionālā kontekstā un kas uzlabotu brīvprātīgā nodarbinātību; kā arī
 - b) brīvprātīgo ieguldījuma sociālu atzīšanu attiecībā uz Savienības solidaritātes vērtību paušanu ar grūtībās nonākušajiem cilvēkiem un Eiropas pilsoniskuma apziņas acīmredzamu veicināšanu.
2. Novērtēšanas un dokumentācijas jomu un procesu pielāgo, lai tas būtu piemērots jauniem vai pieredzējušiem speciālistiem, un tas ir atkarīgs no ES palīdzības brīvprātīgo individuālām vajadzībām un mērķiem.
3. Mācību pieredzes novērtēšana un dokumentācija atspoguļo nepārtrauktu attīstību, ko piedzīvo ES palīdzības brīvprātīgie, tādējādi atzīstot un atbalstot mācības un attīstību dažādos posmos, brīvprātīgajam piedaloties iniciatīvā. Novērtēšanu un dokumentāciju veic, pamatojoties uz 4. pantā minēto mācību un attīstības plānu.
4. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas apliecina nepārtrauktu apņemšanos veikt ES palīdzības brīvprātīgo mācību pieredzes novērtēšanu un sagatavot dokumentāciju, lai atvieglotu profesionālo un sociālo atzīšanu.
5. Komisija un ES dalībvalstis kompetentajām valstu iestādēm, kas ir atbildīgas par neformālu un ikdienēju mācību validēšanu, sniedz visu svarīgo informāciju par ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvu un par novērtēšanas un dokumentācijas procesu, lai nepieciešamības gadījumā atvieglotu ES palīdzības brīvprātīgo mācību pieredzes formālās validēšanas procesu to piederības valstīs.

*6. pants***Profesionālā atzišana**

1. ES palīdzības brīvprātīgie pēc pieprasījuma saņem pabeigšanas sertifikātu par dalību iniciatīvā. To izdod Komisija un tajā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) uzdevuma datumus;
 - b) nosūtošo un uzņemošo organizāciju nosaukumus un sīkāku informāciju par tām;
 - c) brīvprātīgā apmācītāja un tiešā vadītāja vārdu un kontaktinformāciju;
 - d) to cilvēku vārdus un kontaktinformāciju nosūtošajās un uzņemošajās organizācijās, kas labprāt sniegtu atsauksmes par brīvprātīgo;
 - e) ES palīdzības brīvprātīgā galvenos uzdevumus un pienākumus;
 - f) ES palīdzības brīvprātīgā galveno sasniegumu aprakstu uzdevuma laikā;
 - g) aprakstu par mācību rezultātiem, ko ES palīdzības brīvprātīgais sasniedz dažādos posmos, piedaloties iniciatīvā, un kas novērtēti saskaņā ar šīs regulas 3. panta 3. punktu.
2. Pēc ES palīdzības brīvprātīgo lūguma šādam sertifikātam var pievienot mācību un attīstības plāna eksemplāru.

*7. pants***Sociālā atzišana**

1. Sociālo atzišanu veicina, izmantojot darbības, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 375/2014 17. pantā minētajā komunikācijas plānā. ES palīdzības brīvprātīgajiem ir iespēja iesaistīties ārējās komunikācijas darbā, kas izstrādāts, lai popularizētu iniciatīvu un brīvprātīgo pausto apņemšanos.
2. Ja nepieciešams, Komisija organizē augsta līmeņa pasākumus, lai palielinātu sabiedrības informētību un uzlabotu iniciatīvas atpazīstamību.
3. Nosūtošās organizācijas izplata informāciju par ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvas tīklu un veicina iesaistīšanos tajā, uzsverot iespējas, ko tas sniedz brīvprātīgajiem – būt iesaistītiem jautājumos, kas attiecas uz humāno palīdzību un aktīvu Eiropas pilsonību, pēc to nosūtīšanas darbā.
4. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas informē ES palīdzības brīvprātīgos par iespējām, kas ļauj turpināt iesaistīties jautājumos, kuri attiecas uz humāno palīdzību un aktīvu Eiropas pilsonību. Tās jo īpaši iedrošina ES palīdzības brīvprātīgos piedalīties konferencēs un darbsemināros, kas organizēti ES un valsts līmenī, lai dalītos ar savu pieredzi ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.

4. NODAĻA

STANDARTI, KAS REGULĒ NOSŪTOŠO UN UZŅEMOŠO ORGANIZĀCIJU PARTNERĪBAS*8. pants***Partnerības mērķis un dalībnieki**

1. Partnerībā starp nosūtošajām un uzņemošajām organizācijām izklāsta vienošanos starp partneriem, kas piesakās tādiem projektiem un tos pārvalda, kuri ietver ES palīdzības brīvprātīgo nosūtīšanu darbā trešās valstīs, kas arī var ietvert darbības, kuras attiecas uz spēju veidošanu un/vai tehnisko palīdzību.
2. Partnerības dalībnieki ir nosūtošās organizācijas, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 375/2014 10. panta 3. punktam, un uzņemošās organizācijas, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 375/2014 10. panta 4. punktam.
3. Veidojot partnerību, nosūtošās un uzņemošās organizācijas var kā partnerus ietvert citas organizācijas, kas specializējušās daudzās jomās, kuras ir saistītas ar 1. punktā minēto projektu mērķiem vai darbībām, lai sniegtu ieguldījumu ar savām specifiskajām zināšanām.

4. Ja projekti ietver darbības, kas attiecas uz spēju veidošanu un/vai tehnisko palīdzību, nosūtošās un uzņemošās organizācijas, kuras ir jau izgājušas sertifikācijas procesu saskaņā ar Komisijas īstenošanas regulu, kas jāpieņem, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 375/2014 10. panta 1. punktu, bet kurām vēl nav piešķirts sertifikāts, arī ir atbilstīgi partneri, ja tās ir ieviešušas uz vajadzībām balstītu stratēģiju spēju veidošanai un/vai tehniskajai palīdzībai.

5. Ja projektus izmanto, lai atbalstītu ārkārtas reaģēšanas operācijas, partnerību var veidot tikai no nosūtošajām organizācijām.

9. pants

Partnerības principi

ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīva veicina transnacionālās partnerības starp nosūtošajām un uzņemošajām organizācijām, pamatojoties uz šādiem principiem:

- a) vienlīdzība;
- b) kopīgas vērtības un kopīgs redzējums;
- c) pārredzamība;
- d) atbildība, pārskatatbildība un uzticamība;
- e) savstarpēja uzticēšanās un cieņa;
- f) papildināmība, izmantojot humānās un brīvprātīgo kopienas dažādību, īpašu uzmanību veltot spēju veidošanai vietējā līmenī;
- g) elastība un spēja pielāgoties; kā arī
- h) savstarpēja sadarbība resursu piešķiršanā un mērķu noteikšanā.

10. pants

Partnerības nolīgums un standarti

1. Pirms nosūtošās un uzņemošās organizācijas veido partnerību, uzņemošās organizācijas veic vajadzību novērtējumu, ja nepieciešams, kopā ar nosūtošajām organizācijām, ņemot vērā Komisijas humānās palīdzības vajadzību novērtējumu.

2. Vajadzību novērtējums ietver vismaz:

- a) tās valsts neaizsargātības un risku novērtējumu, uz kuru nosūtīs brīvprātīgos, tostarp drošības, ceļošanas un veselības riskus, kas attiecas uz ES palīdzības brīvprātīgajiem;
- b) apsvērumus par to, kādas ir uzņemošās organizācijas pašreizējās spējas uzņemt ES palīdzības brīvprātīgo;
- c) kompetenču un spēju analīzi, kuru patlaban pietrūkst uzņemošajai organizācijai un vietējai sabiedrībai, vajadzību apzināšanu un analīzi par to, kā tās var apmierināt;
- d) no ES palīdzības brīvprātīgajiem un, attiecīgā gadījumā, no paredzētā spēju veidošanas atbalsta uzņemošajai organizācijai un vietējai sabiedrībai sagaidāmās pievienotās vērtības analīzi.

3. Partnerības nolīgumu paraksta visi partneri, lai nodrošinātu atbilstību šādiem minimālajiem partnerības standartiem:

- a) partnerības balstās uz nolīgumu par kopīgām vērtībām un kopīgu redzējumu, jo īpaši attiecībā uz brīvprātīgo darbu un humāno palīdzību;
- b) katra partnera pievienotā vērtība un to attiecīgās lomas tiek skaidri definētas;

- c) visi partneri vienojas par partnerības kopīgiem mērķiem un veidiem, kādos partnerību pārvalda, jo īpaši:
- i) lēmumu pieņemšanas procedūrām un darba praksi;
 - ii) finanšu jautājumiem un pārvaldību;
 - iii) saziņas kanāliem starp visām ieinteresētajām personām, nosūtošo organizāciju sanāksmju biežumu un vizītēm uz vietas;
 - iv) darba plānu un aktivitātēm, tostarp termiņu;
 - v) uzdevumu piešķiršanu saskaņā ar iniciatīvas komunikācijas plānu;
 - vi) partnerības uzraudzību un novērtēšanu;
 - vii) grāmatvedību un dokumentāciju;
 - viii) 1. punktā minētā vajadzību novērtējuma uzlabojumu un pabeigšanu;
 - ix) ES palīdzības brīvprātīgo uzdevumu kopīgu formulēšanu un novērtēšanu;
 - x) lomām un pienākumiem attiecībā uz brīvprātīgo kandidātiem un ES palīdzības brīvprātīgajiem dažādos posmos, tiem piedaloties ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvā;
 - xi) procedūrām sūdzību izskatīšanai (attiecībā uz tās darbu partnerības ietvaros un no ārējām pusēm) un konfliktu novēršanai starp partneriem;
 - xii) politikas virzieniem un procedūrām partnera izstāšanās gadījumā;
 - xiii) finansiālajām sekām; kā arī
 - xiv) līgumiskajām sekām (tostarp attiecībā uz ES palīdzības brīvprātīgajiem un iesaistītajām kopienām);
- d) attiecīgā gadījumā izstrādā uz vajadzībām balstītu stratēģiju spēju veidošanai un/vai tehniskajai palīdzībai starp partneriem un īpaši paredzētu budžetu šai stratēģijai;
- e) partneri sniedz ieguldījumu mācību darbībās un apņemas veikt darbības, kas saistītas ar saziņu un atpazīstamību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 375/2014 17. pantā minēto komunikācijas plānu.

5. NODAĻA

VIENLĪDZĪGAS IESPĒJAS UN NEDISKRIMINĀCIJA

11. pants

Vispārīgie principi

1. ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīva ir atvērta visiem atbilstīgajiem kandidātiem, neatkarīgi no to valstspiederības, dzimuma, rases, etniskās piederības, vecuma, sociālā stāvokļa, reliģijas vai pārliecības, ģimenes stāvokļa vai seksuālās orientācijas un jebkādas invaliditātes.
2. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas apņemas ievērot vienlīdzīgas attieksmes, vienlīdzīgu iespēju un nediskriminācijas principus. Šos principus pilnībā integrē brīvprātīgo apzināšanas, atlases un darbā pieņemšanas, un sagatavošanas procedūrās, kā arī snieguma pārvaldības politikas virzienos un praksē.

12. pants

Vienlīdzīga attieksme, vienlīdzīgas iespējas un nediskriminācija

1. Nosūtošā organizācija ir noteikusi principu un politiku, lai nodrošinātu, ka darbavietas prakse atspoguļo vienlīdzīgas attieksmes, vienlīdzīgu iespēju un nediskriminācijas principus, kā arī veicina ietverošu organizācijas kultūru.

2. 1. punktā minētā vienlīdzīgas attieksmes, vienlīdzīgu iespēju, kā arī nediskriminācijas politika vismaz:
 - a) atbilst attiecīgajiem Savienības un valstu tiesību aktiem un mēģina novērst vai risināt un likvidēt diskriminējošus politikas virzienus un praksi, tostarp visus šķēršļus nodarbinātībai visām minētajos tiesību aktos apzinātajām grupām un/vai tādām, par kurām ir zināms, ka tās saskaras ar aizspriedumiem, meklējot nodarbinātību, un līdz ar to, ir maz pārstāvētas;
 - b) ietver, bet nav izsmeļoša attiecībā uz visiem brīvprātīgā pieredzes aspektiem, tostarp individuāliem uzvedības standartiem, prakses, darbā pieņemšanas un atlases izsludināšanu, mācībām un attīstību, snieguma pārvaldību, darba apstākļiem, tostarp atalgojuma un atlaišanas procedūrām;
 - c) skaidri nosaka visu darbinieku un brīvprātīgo, vecāko amatpersonu un vadības komandu, cilvēkresursu departamentu un visu organizācijas apzināto pārējo ieinteresēto personu lomas un pienākumus;
 - d) regulāri jāuzrauga un jāpārskata, lai nodrošinātu, ka tā aizvien atbilst attiecīgajiem tiesību aktiem un ka tā tiek pareizi un efektīvi īstenota.
3. Uzņemošā organizācija sniedz rakstisku atzinumu nosūtošajai organizācijai par vienlīdzīgas attieksmes un iespēju, kā arī nediskriminācijas politikas principu un sniedz ieteikumu nosūtošajai organizācijai par visiem izņēmumiem, kas jāizdara, definējot ES palīdzības brīvprātīgo lomu un profilu, ko pieprasa tās darba specifiskais konteksts.
4. Nosūtošā organizācija atbalsta uzņemošo organizāciju, īstenojot politiku par vienlīdzīgu attieksmi, vienlīdzīgām iespējām un nediskrimināciju un, izņēmuma kārtā, palīdz uzņemošajām organizācijām veikt kontekstam specifiskus pielāgojumus šiem principiem, ja nepieciešams.
5. Ja iespējams, nosūtošās organizācijas regulāri nodrošina piemērotas mācības un instruktāžu par politiku un tās principiem visiem darbiniekiem, lai nodrošinātu, ka visas ieinteresētās personas saprot, atbalsta un īsteno minēto politiku.

6. NODAĻA

ATBILSTĪBA VALSTS UN SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTIEM UN UZŅEMOŠĀS VALSTS TIESĪBU AKTIEM

13. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas nodrošina atbilstību attiecīgajiem valsts un Savienības tiesību aktiem un uzņemošās valsts tiesību aktiem, tostarp:
 - a) Regulai (ES) Nr. 375/2014, tostarp 5. pantā minēto vispārīgo principu ievērošanai;
 - b) tiesību aktiem, kas piemērojami ES palīdzības brīvprātīgo juridiskajam statusam;
 - c) piemērojamajiem tiesību aktiem par brīvprātīgo darba apstākļiem, veselību, drošumu un drošību;
 - d) tiesību aktiem par vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju; kā arī
 - e) tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.
2. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas informē ES palīdzības brīvprātīgos par viņu tiesībām un juridiskajām saistībām, kas izriet no 1. punktā minētajiem tiesību aktiem, un par viņu tiesībām uz apdrošināšanu, kā izklāstīts Komisijas īstenošanas regulā, kas jāpieņem, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 375/2014 9. panta 3. punktu.

14. pants

ES palīdzības brīvprātīgo juridiskais statuss

1. Nosūtošā organizācija atbilst tiesību aktiem, kurus piemēro ES palīdzības brīvprātīgā juridiskajam statusam. Līdz ar to tā sagatavo nosūtījuma līgumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 375/2014 14. panta 5. punktā, kas jāparaksta pašai organizācijai un ES palīdzības brīvprātīgajiem. Līgumā norāda tiesību aktus, kas ir piemērojami līgumam, un līguma jurisdikciju.

2. Nosūtošā organizācija nodrošina, ka uzņemošā organizācija ievēro līgumu un uzņemas atbildību par tās izdarītajiem nosūtījuma līguma noteikumu pārkāpumiem.

15. pants

Pienākums informēt ES palīdzības brīvprātīgos par nodokļu noteikumiem

1. Pirms nosūtīšanas darbā nosūtošā organizācija informē ES palīdzības brīvprātīgos par visiem fiskālajiem noteikumiem, ko piemēro dienas naudai nosūtošās organizācijas uzņēmējdarbības veikšanas valstī un, attiecīgā gadījumā, nosūtījuma valstī.

2. Ja ES palīdzības brīvprātīgais nav nosūtošās organizācijas uzņēmējdarbības veikšanas valsts iedzīvotājs, nosūtošā organizācija informē ES palīdzības brīvprātīgos par viņu pienākumu iepazīties ar viņu pašu izcelsmes valsts fiskālajiem noteikumiem, kuri attiecas uz viņu konkrēto situāciju.

16. pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrāde, ko veic nosūtošās un uzņemošās organizācijas, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 95/46/EK ⁽¹⁾ un, attiecīgā gadījumā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾.

2. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas nodrošina, ka personas datu ļaunprātīga un nepareiza izmantošana tiek novērsta, kad personas datus par brīvprātīgo kandidātiem un ES palīdzības brīvprātīgajiem apstrādā, tostarp apkopo, izmanto, atklāj un dzēš. Tas attiecas uz visām darbībām attiecībā uz brīvprātīgo kandidātiem un ES palīdzības brīvprātīgajiem, jo īpaši:

a) darbā pieņemšanu un atlasī (tostarp pieteikuma veidlapām, interviju piezīmēm un pašnovērtējuma anketām); kā arī

b) ES palīdzības brīvprātīgo sagatavošanu un pārvaldību (tostarp mācību un attīstības plāniem, snieguma pārskatiem un apmācību atbalsta pierakstiem, medicīnisko pārbaudi vai jebkādiem disciplīnas jautājumiem).

3. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas nodrošina, ka tiek apstrādāti tikai attiecīgie dati un ka visi personiskie dati, piemēram, vārds, vecums, adrese un dzimšanas dati, tostarp sensitīvi dati, informācija par viņu darbā pieņemšanu, nodarbinātību un sniegumu, tiek

a) apkopoti likumīgi un piemēroti leģitīmam nolūkam;

b) godprātīgi un likumīgi apstrādāti;

c) vajadzības gadījumā koriģēti vai atjaunināti;

d) tiem piekļūst tikai pilnvarots personāls;

e) tos dara pieejamus pēc lūguma brīvprātīgā kandidātam vai attiecīgajam ES palīdzības brīvprātīgajam;

f) tiek droši uzglabāti; kā arī

g) glabāti ne ilgāk kā vajadzīgs.

4. Apstrādājot 3. punktā minētos datus, nosūtošās un uzņemošās organizācijas iegūst ES palīdzības brīvprātīgā skaidru piekrišanu.

5. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas informē brīvprātīgos kandidātus vai ES palīdzības brīvprātīgos par viņu tiesībām uz personas datu aizsardzību, viņu tiesībām sūdzēties un izmantot savus datus un tiem piekļūt, kā arī par tiesībām uzzināt to struktūru identitāti, kam būs piekļuve to personiskajiem datiem un uzzināt, kādiem datu veidiem piekļūs katra struktūra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

17. pants

Integritāte un rīcības kodekss

1. Nosūtošā un uzņemošā organizācija vienojas par integritātes politiku, kas izstrādāta, lai novērstu korupciju un kukuļošanu, un par rīcības kodeksu, kas pamatojas uz nosūtošās organizācijas pārvaldības politiku, kas būs atbilstīga un ko piemēros ES palīdzības brīvprātīgajiem, norādot uz sagaidāmo uzvedību, pieklājību un integritāti visā to dalības laikā ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvā.
2. Rīcības kodekss ir saistošs ES palīdzības brīvprātīgajiem un ietver vismaz šādas prasības:
 - a) apņemšanās attīstīt identitātes izjūtu par ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvu un veicināt tās mērķus;
 - b) cienīt citus cilvēkus un to neaizskaramību, kā arī ievērot nediskriminācijas principu;
 - c) ievērot humānās palīdzības principus, kā minēts Regulas (ES) Nr. 375/2014 5. panta 1. punktā;
 - d) apņemšanās aizsargāt bērnus un neaizsargātus pieaugušos, tostarp nulles tolerance pret seksuālu vardarbību;
 - e) nulles tolerance pret narkotisko vielu lietošanu, kas nosūtīšanas valstī ir nelegālas;
 - f) vietējo tiesību aktu ievērošana;
 - g) integritāte, krāpšanas apkarošana un korupcijas apkarošana;
 - h) augstu standartu ievērošana personiskajā un profesionālajā darbībā;
 - i) atbilstība drošības un veselības, un drošuma procedūrām;
 - j) pienākums ziņot par pārkāpumiem un noteikumiem par ziņošanu;
 - k) noteikumi par saziņu ar plašsaziņas līdzekļiem un informācijas pārvaldību; kā arī
 - l) noteikumi, kas aizliedz ļaunprātīgi izmantot organizācijas aprīkojumu.
3. Visus ES palīdzības brīvprātīgo rīcības kodeksa pārkāpumus izskata saskaņā ar nosūtošās organizācijas pārvaldības politiku.
4. Ja uzskata, ka pārkāpums ir smaga ļaunprātīga rīcība, tā rezultātā ES palīdzības brīvprātīgais tiek agrāk atsūtīts atpakaļ un, ja nepieciešams, par tā rīcību ziņo visām attiecīgajām profesionālajām vai juridiskajām organizācijām vai iestādēm.

18. pants

Bērnu un neaizsargātu pieaugušo aizsardzība, tostarp nulles tolerance pret seksuālu vardarbību

1. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas apņemas ievērot nulles tolerances politiku attiecībā uz visa veida vardarbību, tostarp seksuālu vardarbību, pret bērniem un/vai neaizsargātiem pieaugušajiem. Tās spēj ziņot par vardarbību, rīko ties nekavējoties un taisnīgi ar negadījumiem, atbalstīt upurus, novērst ziņotāju kļūšanu par upuriem un saukt vainīgos pie atbildības.
2. Nosūtīšanas un uzņemošās organizācijas novērš vardarbību, izmantojot procesus, ko izmanto ES palīdzības brīvprātīgo atlasei un to ievadīšanai darbā un apmācībai, izveidojot atvērtības un apzināšanās kultūru attiecībā uz konkrēto jautājumu un piešķirot skaidrus pārvaldības un pārraudzības pienākumus.
3. Nosūtošā organizācija veic visas juridiski nepieciešamās likumā noteiktās pārbaudes, lai saņemtu atļauju par brīvprātīgo kandidātiem nolūkā strādāt ar šīm mērķgrupām.
4. Nosūtošās un uzņemošās organizācijas informē brīvprātīgo kandidātus vai ES palīdzības brīvprātīgos par riskiem un ieteicamajiem preventīvajiem pasākumiem, lai nodrošinātu, ka netiek pieļauta vardarbība.

7. NODAĻA

BEIGU NOTEIKUMI

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 24. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Kompetenču sistēma

1. Starpdisciplināras kompetences, kas nepieciešamas daudzos brīvprātīgā darba un nodarbinātības sektoros un kas nav raksturīgas humānās palīdzības jomai

Kompetence	Apraksts
1) Sadarbības attiecību izveide un uzturēšana	
Māka strādāt komandā	<ul style="list-style-type: none"> — Apzinās, ka darba stils var atšķirties, to respektē un spēj tam pielāgoties — Saprot un pieņem savu lomu komandā un pozitīvi un aktīvi veicina komandas mērķu sasniegšanu — Dalās ar lietderīgu informāciju un zināšanām ar kolēģiem un ar plašāku sabiedrību, ja nepieciešams — Rīkojas konstruktīvi, lai atrisinātu jebkurus iespējamus konfliktus
Komunikācija	<ul style="list-style-type: none"> — Efektīvi sazinās ar pārējiem komandas locekļiem un ar cilvēkiem ārpus komandas — Aktīvi uzklausa komandas locekļu piedāvātos jaunus un atšķirīgos redzējumus — Izmanto dažādus saziņas līdzekļus (privāti, pa tālruni un e-pastu), tostarp neverbālu komunikāciju, kas pielāgota vietējam kontekstam un situācijai
2) Brīvprātīgā domāšanas veids	
	<ul style="list-style-type: none"> — Uzskata, ka brīvprātīgā darbs sniedz gandarījumu — Ir sapratne un viedoklis par brīvprātīgā darbu un aktīvu pilsonību un to nozīmi sabiedrībā — Vēlas sniegt ieguldījumu, nesaņemot par to finansiālu atlīdzību — Uzņemas veikt piešķirtos uzdevumus un to dara, cik vien labi spēj, pat nesaņemot finansiālu atlīdzību — Brīvprātīgais mēģina sniegt ieguldījumu organizācijā un palīdzēt saņēmējiem (t.i., vietējām kopienām)
3) Sevis pārvaldīšana saspringtā un mainīgā vidē	
Pašapzināšanās un izturība	<ul style="list-style-type: none"> — Spēja pārvarēt stresu un grūtības — Atpazīst stresa avotus un zina, kā novērst tā negatīvās sekas — Vēlas runāt par stresu un grūtībām un meklēt palīdzību, ja nepieciešams — Spēj pielāgoties dzīves apstākļiem, kur līdzekļi ir ļoti ierobežoti un komforta līmenis ir ļoti zems — Mierīgi pielāgojas un konstruktīvi reaģē uz mainīgām situācijām un ierobežojumiem — Apzinās savas stiprās puses un ierobežojumus un zina, kā tas var ietekmēt viņa/viņas darbu
Autonomija	<ul style="list-style-type: none"> — Neatkarīgi organizē savas aktivitātes darba vietā un brīvajā laikā — Pārzina savu darba dienu un attiecīgi nosaka prioritātes — Atzīst savu pienākumu ierobežojumus un vajadzības gadījumā par tiem ziņo atbildīgajai(-ām) personai (-ām)

Kompetence	Apraksts
Savu cerību pārvaldīšana	<ul style="list-style-type: none"> — Piemīt reālistiska izpratne par savu ieguldījumu organizācijā un palīdzību, ko viņš/ viņa var piedāvāt saņēmējiem — Pielāgo cerības mainīgajām situācijām
Apzinās kultūru atšķirības	<ul style="list-style-type: none"> — Izvairās no kultūru stereotipiem — Ir atvērts/-a un apzinās kultūras atšķirības — Ciena citas kultūras un pielāgo savu uzvedību, lai novērstu nesaprašanos — Pievērš uzmanību neverbālai saziņai daudz kultūru kontekstā — Pieņem nenosodošu pieeju dažādām pārliecībām, sociālajām normām un vērtībām — Izrāda empātiju un iekļūtību
4) Uzņemšanas vadītāja lomu	
	<ul style="list-style-type: none"> — Uzdevuma veikšanai motivē pārējos (vietējos vai starptautiskos) komandas locekļus — Iedvesmo cilvēkus uzņemties atbildību savu uzdevumu ietvaros — Uzmanīgi ieklausās citu viedokļos — Rada citos pārliecību, ka tas ietilpst pienākumos: — Skaidri formulē uzdevumus, kas jāveic pārējiem, un to, ko viņš/ viņa sagaida no pārējiem — Pārliecina, ka visi to ir sapratuši — Sniedz ieteikumus un atzinīgi novērtē citu sniegto ieguldījumu — Pieņem lēmumus, kas atspoguļo riska līmeni attiecībā uz darbības steidzamību
5) Rezultātu sasniegšana	
Sasniedz darbības tūlītējus rezultātus un progresu spēju veidošanas ietvaros un ziņo par tiem	<ul style="list-style-type: none"> — Pieņem pozitīvu ("var izdarīt") nostāju un izrāda aktīvu attieksmi — Nosaka svarīgus uzlabojumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu rezultātu ilgtspējību — Efektīvi ziņo par rezultātiem — Nosaka, kurām personām būtu jāamcās no viņa/ viņas ieguldījuma, un mēģina sniegt izpratni par padarīto tiem, kam būtu rezultāti jānostiprina — Meklē risinājumus — Rīkojas, lai atrisinātu jebkādos iespējamus konfliktus <p>Ja ir piešķirts īpašs uzdevums spēju veidošanā:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Zina un piemēro organizatorisko spēju veidošanas dažādas metodes ierobežotu līdzekļu apstākļos — Zina un piemēro metodes un instrumentus, lai novērtētu vajadzības nolūkā noteikt jomas, kurām jāpievērš uzmanība spēju veidošanā
Pārskatatbildība	<ul style="list-style-type: none"> — Laikus velta uzmanību rezultātu sasniegšanai — Jautā pēc atsauksmēm par padarīto un rīkojas, balstoties uz saņemtajiem ieteikumiem — Ziņo attiecīgajai (-ām) personai (-ām) — Apstrīd lēmumus un uzvedības normas, kas pārkāpj organizatorisko rīcības kodeksu un/ vai citus attiecīgos humānās palīdzības standartus

2. Konkrētas kompetences, kas nepieciešamas ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvai un plašāk humānās palīdzības jomā

Kompetence

Apraksts

6) Izpratne par ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvas humāno kontekstu un humānās palīdzības principu piemērošanu

- Izrāda sapratni par humānās palīdzības sistēmu, dažādiem iesaistītajiem dalībniekiem un saiknēm starp šo un pārējām ārējām politikām, īpaši no ES perspektīvas
- Izrāda sapratni par teorētiskajiem principiem un kopīgo praksi, kas ir humānās palīdzības pamatā
- Izrāda sapratni par attiecīgajiem humānās palīdzības standartiem un rīcības kodeksiem, tostarp attiecībā uz pārskatatbildību un kvalitātes vadību, kā arī par humānās palīdzības juridisko sistēmu
- Izrāda sapratni par humānās reaģēšanas posmiem, tostarp novēršanu un sagatavotību, katastrofu riska samazināšanu, katastrofu riska pārvaldību, reaģēšanu un seku likvidēšanu
- Izrāda sapratni par teoriju un praksi attiecībā uz palīdzību un attīstību un izturētspējas pieeju
- Nem vērā to cilvēku vajadzības, prasmes, spējas un pieredzi, kas cietuši katastrofās vai humānās palīdzības krīzēs
- Saprot ES palīdzības brīvprātīgo iniciatīvas mērķus un to ietekmi uz darbu, veicot brīvprātīgā pienākumus
- Saprot atlases, mācību un nosūtīšanas darbā procesu
- Saprot brīvprātīgā nozīmi un darbības, kas jāveic pirms un pēc nosūtīšanas darbā un tā laikā
- Piemēro savu sapratni par šīs iniciatīvas mērķiem ES humānās palīdzības plašākā kontekstā

7) Droša darbība nepārtraukti

- Saprot to, cik svarīgi ir ievērot organizāciju drošības procedūras darba laikā
- Saprot un piemēro principu “nenodarīt pāri”
- Identificē un novērš riskus projekta laikā
- Spēj rīkoties bīstamās situācijās
- Spēj pārvaldīt stresu saistībā ar drošības incidentiem
- Piemīt pamatzināšanas pirmās palīdzības sniegšanā

8) Projektu vadīšana humānās palīdzības kontekstā

- Spēj aprakstīt un analizēt projekta cikla dažādus posmus humānās palīdzības jomā, tostarp vajadzību novērtēšanu, priekšlikuma izskatīšanu un budžeta sagatavošanu, kā arī projekta izpildi, uzraudzību un novērtēšanu
- Saprot un piemēro budžeta plānošanas un priekšlikuma rakstīšanas pamatprincipus
- Saprot un piemēro projektu finanšu pārvaldības pamatprincipus
- Saprot un uztur projektu pārvaldības procesu pārredzamību
- Saprot un piemēro izpildes pārvaldības, uzraudzības un novērtēšanas pamatprincipus

Kompetence	Apraksts
9) Komunikācija un atbalsta pasākumi	<ul style="list-style-type: none"> — Apzinās un aktīvi iesaistās ES palīdzības brīvprātīgo komunikācijas plānā un pilda savu lomu tā izpildē — Skaidri pārstāv organizācijas vērtības un attiecīgā gadījumā – ES palīdzības brīvprātīgo vērtības — Nosaka primārās, sekundārās un nozīmīgās ieinteresētās personas vietējās humānās palīdzības kontekstā — Saprot un piemēro instrumentus, ko izmanto, lai mobilizētu starptautisko un vietējo ieinteresēto personu atbalstu humānajai palīdzībai tajā jomā, kurā brīvprātīgais strādā — Skaidri formulē un sniedz uz pierādījumiem balstītus argumentus, lai atbalstītu iniciatīvu, un izstrādā efektīvu komunikācijas stratēģiju

3. Tehniskās kompetences, kas izriet no specializētām zināšanām, kas ir svarīgas humānās palīdzības kontekstā

ES palīdzības brīvprātīgajiem var būt kompetences šādās jomās (neizsmēlošs saraksts):

- **finanses un grāmatvedība**
- **tieslietas**
- **projektu vadība un administrēšana**
- **projektu uzraudzība un novērtēšana**
- **komunikācijas (tostarp atpazīstamība, sabiedriskās attiecības un informētības veicināšana)**
- **loģistika un transports**
- **cilvēkresursu pārvaldība un mācības**
- **organizatoriskā attīstība un spēju veidošana**
- **stratēģiska politikas veidošana un plānošana**
- **risku izziņošana un informācijas tehnoloģija**
- **ūdens un sanitārie apstākļi**
- **aizsardzība un patvērums**
- **pārtika, uzturs un veselība**
- **bēgļi un iekšzemē pārvietotas personas**
- **dzimumu līdztiesības jautājumi**
- **bērnu aizsardzība**
- **iztikas līdzekļu nodrošināšana**
- **neatliekamās palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaiste**
- **katastrofu riska vadība**
- **izturības veidošana**
- **dati un zināšanas par katastrofām**
- **riska un svārstīguma novērtēšana un plānošana, kā arī neaizsargātības un konfliktu analīze**
- **pielāgošanās klimata pārmaiņām un uz ekosistēmu balstīta pārvaldība**
- **izpratnes veidošanas pasākumi un izglītošana**
- **pilsētu izturētspēja un zemes izmantošanas plānošana**
- **uz sabiedrību balstīta attīstība**

-
- sociālā aizsardzība un drošības tīkli
 - izturētspējīga uzņēmēdarbība un infrastruktūra, tostarp kritisko infrastruktūru aizsardzība
 - riska finansēšana
 - uzraudzība un agrīnās brīdināšanas sistēmas
 - sagatavotība katastrofām un ārkārtas rīcības plānošana
 - civilā aizsardzība un reaģēšana uz ārkārtas situācijām
 - pēckatastrofu un pēckonfliktu novērtēšana un seku likvidēšana
 - medicīniskie un paramedicīniskie pakalpojumi
 - inženierija
 - brīvprātīgo vadība
-

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

**EIROPAS SAVIENĪBAS UN ŠVEICES APVIENOTĀS GAISA TRANSPORTA KOMITEJAS, KAS
IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR EIROPAS KOPIENAS UN ŠVEICES KONFEDERĀCIJAS NOLĪGUMU
PAR GAISA TRANSPORTU, LĒMUMS Nr. 2/2014**

(2014. gada 5. decembris),

**ar ko aizstāj pielikumu Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumam par gaisa
transportu**

(2014/957/EU)

EIROPAS SAVIENĪBAS UN ŠVEICES GAISA TRANSPORTA KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par gaisa transportu, turpmāk "nolīgums", un jo īpaši
tā 23. panta 4. punktu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

Vienīgais pants

Šā lēmuma pielikums aizstāj nolīguma pielikumu no 2015. gada 1. februāra.

Bernē, 2014. gada 5. decembrī

Apvienotās komitejas vārdā –

Eiropas Savienības delegācijas vadītājs
Margus RAHUOJA

Šveices delegācijas vadītājs
Peter MÜLLER

PIELIKUMS

Šajā nolīgumā:

- saskaņā ar Lisabonas līgumu, kas stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī, Eiropas Savienība aizstāj Eiropas Kopienu un ir tās pēctece,
- kur vien šajā pielikumā norādītajos tiesību aktos ir atsauces uz Eiropas Kopienas (aizstāta ar Eiropas Savienību) dalībvalstīm vai prasība par saistību ar tām, šajā nolīgumā atsauce jāsaprot kā vienlīdz piemērojama Šveicei vai kā prasība par saistību ar Šveici,
- nolīguma 4., 15., 18., 27. un 35. pantā atsauces uz Padomes Regulām (EEK) Nr. 2407/92 un (EEK) Nr. 2408/92 saprot kā atsauces uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1008/2008,
- neskarot šā nolīguma 15. pantu, ar terminu “Kopienas gaisa pārvadātājs”, kas minēts uzskaitītajās Kopienas direktīvās un regulās, apzīmē gaisa pārvadātāju, kurš saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1008/2008 noteikumiem ir licencēts un kura galvenā uzņēmējdarbības vieta un juridiskā adrese (ja tāda ir) ir Šveicē. Atsauci uz Regulu (EEK) Nr. 2407/92 saprot kā atsauci uz Regulu (EK) Nr. 1008/2008,
- jebkuru atsauci uz Līguma 81. un 82. pantu vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. pantu turpmākajos dokumentos saprot kā atsauci uz šā nolīguma 8. un 9. pantu.

1. Aviācijas liberalizācija un citi civilās aviācijas noteikumi

Nr. 1008/2008

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regula par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā

Nr. 2000/79

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva par Eiropas Nolīgumu par civilās aviācijas mobilo darba ņēmēju darba laika organizēšanu, kas noslēgts starp Eiropas Aviokompāniju asociāciju (AEA), Eiropas Transporta darbinieku federāciju (ETF), Eiropas Lidotāju asociāciju (ECA), Eiropas Reģionālo aviokompāniju asociāciju (ERA) un Starptautisko Aviosabiedrību asociāciju (IACA)

Nr. 93/104

Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva par dažiem darba laika organizācijas aspektiem, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Direktīvu 2000/34/EK

Nr. 437/2003

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. februāra Regula par statistikas pārskatiem attiecībā uz pasažieru, kravu un pasta gaisa pārvadājumiem

Nr. 1358/2003

Komisijas 2003. gada 31. jūlija Regula, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 437/2003 par statistikas pārskatiem attiecībā uz pasažieru, kravu un pasta gaisa pārvadājumiem un ar ko groza tās I un II pielikumu

Nr. 785/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regula par apdrošināšanas prasībām, kas attiecas uz gaisa pārvadātājiem un gaisa kuģu ekspluatantiem, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 285/2010

Nr. 95/93

Padomes 1993. gada 18. janvāra Regula par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Kopienas lidostās (1.–12. pants), kurā grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 793/2004

Nr. 2009/12

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Direktīva par lidostas maksām

Nr. 96/67

Padomes 1996. gada 15. oktobra Direktīva par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās

(1.–9., 11.–23. un 25. pants)

Nr. 80/2009

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 14. janvāra Regula par rīcības kodeksu datorizētām rezervēšanas sistēmām un par Padomes Regulas (EEK) Nr. 2299/89 atcelšanu

2. Konkurences noteikumi

Nr. 1/2003

Padomes 2002. gada 16. decembra Regula par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (1.–13. pants, 15.–45. pants)

(Ciktāl šī regula attiecas uz šā nolīguma piemērošanas jomu. Minētās regulas iekļaušana nolīguma pielikumā neietekmē atbilstoši nolīgumam ieviesto pienākumu sadalījumu)

Nr. 773/2004

Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija, kurā grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (EK) Nr. 1792/2006,

— Komisijas Regulu (EK) Nr. 622/2008

Nr. 139/2004

Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula)

(1.–18. pants, 19. panta 1.–2. punkts un 20.–23. pants)

Attiecībā uz Apvienošanās regulas 4. panta 5. punktu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju piemēro šādus nosacījumus:

- 1) saistībā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 3. pantā definēto koncentrāciju, kas nav Kopienas mēroga koncentrācija minētās regulas 1. panta nozīmē un ko var izskatīt saskaņā ar vismaz trīs EK dalībvalstu un Šveices Konfederācijas konkurences jomas tiesību aktiem, minētās regulas 4. panta 2. punktā norādītās personas vai uzņēmumi pirms koncentrācijas paziņošanas kompetentajām iestādēm var informēt EK Komisiju, iesniedzot pamatotu iesniegumu, ka koncentrācija jāpārbauda Komisijai;
- 2) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. panta 5. punktu un saskaņā ar iepriekšējo punktu Eiropas Komisija visus iesniegumus nekavējoties nosūta Šveices Konfederācijai;
- 3) ja Šveices Konfederācija izteikusi pretenzijas attiecībā uz prasību nodot lietu izskatīšanai, kompetentā Šveices konkurences iestāde saglabā savas pilnvaras un saskaņā ar šo punktu lieta paliek Šveices Konfederācijai.

Attiecībā uz termiņiem, kas minēti Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktā, 9. panta 2. un 6. punktā un 22. panta 2. punktā:

- 1) saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu, 9. panta 2. un 6. punktu un 22. panta 2. punktu Eiropas Komisija visus attiecīgos dokumentus nekavējoties nosūta kompetentajai Šveices konkurences iestādei;
- 2) Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. panta 4. un 5. punktā, 9. panta 2. un 6. punktā un 22. panta 2. punktā noteikto termiņu attiecībā uz Šveices Konfederāciju rēķina no dienas, kad kompetentā Šveices konkurences iestāde saņem attiecīgos dokumentus.

Nr. 802/2004

Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (1.–24. pants), kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 1792/2006,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 1033/2008,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1269/2013

Nr. 2006/111

Komisijas 2006. gada 16. novembra Direktīva par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību

Nr. 487/2009

Padomes 2009. gada 25. maija Regula par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu dažām nolīgumu un saskaņotu darbību kategorijām gaisa transporta nozarē.

3. Aviācijas drošums

Nr. 216/2008

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Regula par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 690/2009,
- Regulu (EK) Nr. 1108/2009,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 6/2013

Aģentūrai arī Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar regulas noteikumiem.

Komisijai arī Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas attiecībā uz lēmumiem saskaņā ar regulas 11. panta 2. punktu, 14. panta 5. un 7. punktu, 24. panta 5. punktu, 25. panta 1. punktu, 38. panta 3. punkta i) apakšpunktu, 39. panta 1. punktu, 40. panta 3. punktu, 41. panta 3. un 5. punktu, 42. panta 4. punktu, 54. panta 1. punktu un 61. panta 3. punktu.

Neskarot horizontālos pielāgojumus, kas paredzēti Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par gaisa transportu pielikuma otrajā ievilkumā, atsaucies uz “dalībvalstīm” regulas 65. pantā vai Lēmuma 1999/468/EK noteikumos, kuri minēti minētajā pantā, neuzskata par tādām, ko attiecina uz Šveici.

Nekas šajā regulā nesniedz EASA pilnvaras rīkoties Šveices vārdā saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem citos nolūkos, kas nav palīdzība saistību pildīšanā saskaņā ar šādiem nolīgumiem.

Šā nolīguma vajadzībām regulas tekstu lasa ar šādiem pielāgojumiem:

- a) regulas 12. pantu groza šādi:
 - i) panta 1. punktā aiz vārda “Kopienu” iekļauj vārdus “vai Šveici”;
 - ii) panta 2. punkta a) apakšpunktā aiz vārda “Kopiena” iekļauj vārdus “vai Šveice”;

- iii) panta 2. punktā svīturo b) un c) apakšpunktu;
- iv) pantam pievieno šādu punktu:
- “3. Ja Kopiena ar trešo valsti risina sarunas par tāda nolīguma noslēgšanu, kurā paredzēts, ka dalībvalsts vai Aģentūra var izsniegt sertifikātus, pamatojoties uz attiecīgās trešās valsts aeronavigācijas iestāžu izsniegtiem sertifikātiem, tā centīsies panākt, ka arī Šveice piedāvā noslēgt tādu pašu nolīgumu ar attiecīgo trešo valsti. Šveice savukārt centīsies ar trešām valstīm noslēgt nolīgumus, kuri atbilst nolīgumiem, kas noslēgti ar Kopieni.”;
- b) regulas 29. pantu papildina ar šādu punktu:
- “4. Atkāpjoties no Eiropas Kopienas darbinieku nodarbināšanas kārtības 12. panta 2. punkta a) apakšpunkta, Šveices valstspiederīgos, kam ir visas pilsoņu tiesības, var pieņemt darbā Aģentūras izpilddirektors, noslēdzot ar viņiem līgumu.”;
- c) regulas 30. pantu papildina ar šādu daļu:
- “Šveice attiecībā uz Aģentūru piemēro Protokolu par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kas izklāstīts šā pielikuma A pielikumā, saskaņā ar A pielikuma papildinājumu.”;
- d) regulas 37. pantu papildina ar šādu daļu:
- “Šveice pilnībā piedalās valdē, kur tai ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā Eiropas Savienības dalībvalstīm, izņemot balsstiesības.”;
- e) regulas 59. pantu papildina ar šādu punktu:
- “12. Šveice piedalās 1. punkta b) apakšpunktā minētajā finansiālajā ieguldījumā, un Šveices ieguldījuma apjomu aprēķina saskaņā ar šādu formulu:
- $$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$
- kur:
- S = Aģentūras budžeta daļa, ko nesedz 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās maksas un atlīdzība,
- a = asociēto valstu skaits,
- b = ES dalībvalstu skaits,
- c = Šveices ieguldījums ICAO budžetā,
- C = ES dalībvalstu un asociēto valstu kopējais ieguldījums ICAO budžetā.”;
- f) regulas 61. pantu papildina ar šādu daļu:
- “Noteikumi par Kopienas finanšu kontroli Šveicē attiecībā uz personām, kas piedalās Aģentūras darbībā, ir izklāstīti šā pielikuma B pielikumā.”;
- g) regulas II pielikumu paplašina, lai tajā iekļautu turpmāk minētos gaisa kuģus kā ražojumus, uz kuriem attiecas 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punkts Komisijas 2003. gada 24. septembra Regulā (EK) Nr. 1702/2003, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju ⁽¹⁾:
- gaisa kuģis – [HB IDJ] – tips CL600-2B19,
- gaisa kuģis – [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] – tips *Gulfstream G-IV*,
- gaisa kuģis – [HB-IM], HB-IVZ, HB-JES] – tips *Gulfstream G-V*,
- gaisa kuģis – [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] – tips MD900.

Nr. 1108/2009

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā un atceļ Direktīvu 2006/23/EK

⁽¹⁾ OVL 243, 27.9.2003., 6. lpp.

Nr. 805/2011

Komisijas 2011. gada 10. augusta Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus gaisa satiksmes vadības dispečeru licencēm un noteiktiem sertifikātiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008

Nr. 1178/2011

Komisijas 2011. gada 3. novembra Regula, ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras attiecībā uz civilās aviācijas gaisa kuģa apkalpi atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008, kurā izdarīti grozījumi ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 290/2012,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 70/2014,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 245/2014

Nr. 3922/91

Padomes 1991. gada 16. decembra Regula par tehnisko prasību un administratīvo procedūru saskaņošanu civilās aviācijas jomā (1.–3. pants, 4. panta 2. punkts, 5.–11. pants un 13. pants), kurā grozījumi izdarīti ar:

- Regulu (EK) Nr. 1899/2006,
- Regulu (EK) Nr. 1900/2006,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 8/2008,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 859/2008

Nr. 996/2010

Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regula par nelaiemes gadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā un ar ko atceļ Direktīvu 94/56/EK

Nr. 2003/42

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. jūnija Direktīva attiecībā uz ziņošanu par notikumiem civilajā aviācijā (1.–12. pants)

Nr. 1321/2007

Komisijas 2007. gada 12. novembra Regula, ar kuru nosaka īstenošanas noteikumus attiecībā uz to, kā centrālajā repositārijā integrējama informācija par notikumiem civilajā aviācijā, kuras apmaiņu veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/42/EK

Nr. 1330/2007

Komisijas 2007. gada 24. septembra Regula, ar kuru nosaka īstenošanas noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētajām personām izplatāma Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/42/EK 7. panta 2. punktā minētā informācija par notikumiem civilajā aviācijā

Nr. 2042/2003

Komisijas 2003. gada 20. novembra Regula par gaisa kuģu un aeronavigācijas ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīguma uzturēšanu un šo uzdevumu izpildē iesaistīto organizāciju un personāla apstiprināšanu, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (EK) Nr. 707/2006,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 376/2007,
- Komisijas Regulu (EK) Nr. 1056/2008,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 127/2010,

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 962/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 1149/2011,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 593/2012

Nr. 104/2004

Komisijas 2004. gada 22. janvāra Regula, ar ko nosaka Eiropas Aviācijas drošības aģentūras Apelācijas padomes izveidošanu un sastāvu

Nr. 2111/2005

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 14. decembra Regula par darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas saraksta izveidi un gaisa transporta pasažieru informēšanu par apkalpojošā gaisa pārvadātāja identitāti un par Direktīvas 2004/36/EK 9. panta atcelšanu

Nr. 473/2006

Komisijas 2006. gada 22. marta Regula, ar kuru nosaka īstenošanas noteikumus darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas sarakstam, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005 II nodaļā

Nr. 474/2006

Komisijas 2006. gada 22. marta Regula par darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas saraksta izveidi, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005 II nodaļā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 368/2014

Nr. 1332/2011

Komisijas 2011. gada 16. decembra Regula, ar ko nosaka kopējas gaisa telpas izmantošanas prasības un ekspluatācijas procedūras attiecībā uz gaisa kuģa sadursmju novēršanu

Nr. 646/2012

Komisijas 2012. gada 16. jūlija Regula, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par naudas sodiem un periodiskiem kavējuma maksājumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 216/2008

Nr. 748/2012

Komisijas 2012. gada 3. augusta Regula, ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumperīgumu un atbilstību vides aizsardzības prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 7/2013,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 69/2014

Nr. 965/2012

Komisijas 2012. gada 5. oktobra regula, ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras saistībā ar gaisa kuģu ekspluatāciju atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 800/2013,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 71/2014,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 83/2014,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 379/2014

Nr. 2012/780

Komisijas 2012. gada 5. decembra Lēmums par tiesībām piekļūt Eiropas centrālajam drošības rekomendāciju un attiecīgo atbildes pasākumu repositorijs, kurš izveidots ar 18. panta 5. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 996/2010 par nelaimes gadījumu un incidentu izmeklēšanu un novēršanu civilajā aviācijā un ar ko atceļ Direktīvu 94/56/EK

Nr. 628/2013

Komisijas 2013. gada 28. jūnija Īstenošanas regula par darba metodēm, ar kādām Eiropas Aviācijas drošības aģentūra veic standartizācijas inspekcijas un pārrauga Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 216/2008 piemērošanu, un par Komisijas Regulas (EK) Nr. 736/2006 atcelšanu

Nr. 139/2014

Komisijas 2014. gada 12. februāra regula, ar ko nosaka prasības un administratīvās procedūras saistībā ar lidlaukiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 216/2008

Nr. 319/2014

Komisijas 2014. gada 27. marta Regula par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras iekasētajām maksām un atlīdzību un par Regulas (EK) Nr. 593/2007 atcelšanu

Nr. 452/2014

Komisijas 2014. gada 29. aprīļa Regula, ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras gaisa kuģu ekspluatācijai, ko veic trešo valstu ekspluatanti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 216/2008

4. Aviācijas drošība

Nr. 300/2008

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Regula par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002

Nr. 272/2009

Komisijas 2009. gada 2. aprīļa Regula, ar ko papildina vispārējos civilās aviācijas drošības pamatstandartus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 300/2008 pielikumā; regulā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 297/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 720/2011,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 1141/2011,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 245/2013

Nr. 1254/2009

Komisijas 2009. gada 18. decembra Regula, ar ko nosaka kritērijus, lai ļautu dalībvalstīm atkāpties no kopējiem pamatstandartiem civilās aviācijas drošības jomā un pieņemt alternatīvus drošības pasākumus

Nr. 18/2010

Komisijas 2010. gada 8. janvāra Regula, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 300/2008 attiecībā uz kvalitātes kontroles valsts programmu specifikācijām civilās aviācijas drošības jomā

Nr. 72/2010

Komisijas 2010. gada 26. janvāra Regula, ar ko nosaka procedūras Komisijas pārbaūžu veikšanai civilās aviācijas drošības jomā

Nr. 185/2010

Komisijas 2010. gada 4. marta Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 357/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 358/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 573/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 983/2010,
- Komisijas Regulu (ES) Nr. 334/2011,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 859/2011,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1087/2011,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1147/2011,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 173/2012,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 711/2012,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1082/2012,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 104/2013,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 246/2013,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 654/2013,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1103/2013,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1116/2013,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 278/2014,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 687/2014

Nr. 2010/774

Komisijas 2010. gada 13. aprīļa Lēmums, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus tādu kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā, kuros ir Regulas (EK) Nr. 300/2008 18. panta a) punktā minētā informācija, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Lēmumu C(2010) 2604,
- Komisijas Lēmumu C(2010) 3572,
- Komisijas Lēmumu C(2010) 9139,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2011) 5862,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2011) 8042,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2011) 9407,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2012) 1228,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2012) 5672,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2012) 5880,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2013) 1587,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2013) 2045,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2013) 4180,

- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2013) 7275,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2014) 1200,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2014) 1635,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2014) 3870,
- Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2014) 4054

Nr. 2013/511

Komisijas 2013. gada 4. februāra Īstenošanas lēmums attiecībā uz pasažieru un citu personu pārbaudi ar sprāgstvielu palieku detektoriem (ETD) kombinācijā ar rokas metāla detektoriem (HHMD)

5. Gaisa satiksmes pārvaldība

Nr. 549/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula, ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula), kurā grozījumi izdarīti ar:

- Regulu (EK) Nr. 1070/2009

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 6., 8., 10., 11. un 12. pantu.

Regulas 10. pantu groza šādi:

panta 2. punktā vārdus “Kopienas līmenī” aizstāj ar vārdiem “Kopienas līmenī, iesaistot Šveici”.

Neskarot horizontālos pielāgojumus, kas paredzēti Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par gaisa transportu pielikuma otrajā ievilkumā, atsaucies uz “dalībvalstīm” Regulas (EK) Nr. 549/2004 5. pantā vai Lēmuma 1999/468/EK noteikumos, kas minēti minētajā pantā, neuzskata par attiecināmām uz Šveici.

Nr. 550/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula par aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (Pakalpojumu sniegšanas regula), kurā grozījumi izdarīti ar:

- Regulu (EK) Nr. 1070/2009

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 9.a, 9.b, 15.a, 16. un 17. pantu.

Šā nolīguma vajadzībām regulas noteikumus groza šādi:

- a) regulas 3. pantu groza šādi:

panta 2. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

- b) regulas 7. pantu groza šādi:

panta 1. punktā un 6. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

- c) regulas 8. pantu groza šādi:

panta 1. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

- d) regulas 10. pantu groza šādi:

panta 1. punktā pēc vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “un Šveicē”;

- e) regulas 16. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Komisija lēmumu adresē dalībvalstīm un par to informē pakalpojumu sniedzēju, ciktāl šāda informācija uz to juridiski attiecas.”

Nr. 551/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula par gaisa telpas organizāciju un izmantošanu vienotajā Eiropas gaisa telpā (Gaisa telpas regula), kurā grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 1070/2009

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 3.a, 6. un 10. pantu.

Nr. 552/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regula par Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla savietojamību (Savietojamības regula), kurā grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 1070/2009

Komisijai Šveicē ir pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar 4. un 7. pantu un 10. panta 3. punktu.

Šā nolīguma vajadzībām regulas noteikumus groza šādi:

a) regulas 5. pantu groza šādi:

panta 2. punktā aiz vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “vai Šveicē”;

b) regulas 7. pantu groza šādi:

panta 4. punktā aiz vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “vai Šveicē”;

c) regulas III pielikumu groza šādi:

pielikuma 3. punkta otrajā un pēdējā ievilkumā aiz vārda “Kopienā” iekļauj vārdus “vai Šveicē”.

Nr. 2150/2005

Komisijas 2005. gada 23. decembra Regula, ar ko nosaka kopīgus noteikumus gaisa telpas elastīgai izmantošanai

Nr. 1033/2006

Komisijas 2006. gada 4. jūlija Regula, ar ko nosaka prasības attiecībā uz lidojuma plānu sastādīšanas procedūrām lidojuma sagatavošanas fāzē vienotajā Eiropas gaisa telpā, kurā grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 428/2013

Nr. 1032/2006

Komisijas 2006. gada 6. jūlija Regula, ar ko nosaka prasības lidojuma datu apmaiņas automatiskajām sistēmām, lai paziņotu, koordinētu un nodotu lidojumus starp gaisa satiksmes vadības vienībām, kurā grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (EK) Nr. 30/2009

Nr. 1794/2006

Komisijas 2006. gada 6. decembra Regula, ar ko nosaka kopēju tarifkācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem, kurā grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Regulu (ES) Nr. 1191/2010,

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012

Nr. 730/2006

Komisijas 2006. gada 11. maija Regula par gaisa telpas klasifikāciju un lidojumu, kurus veic saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem, piekļuvi virs 195. lidojuma līmeņa, kurā grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012

Nr. 219/2007

Padomes 2007. gada 27. februāra Regula, ar ko izveido Kopuzņēmumu, lai izstrādātu jaunas paaudzes Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR), kurā grozījumi izdarīti ar:

- Padomes Regulu (EK) Nr. 1361/2008,
- Padomes Regulu (ES) Nr. 721/2014

Nr. 633/2007

Komisijas 2007. gada 7. jūnija Regula, ar ko nosaka prasības attiecībā uz to, kā piemērot lidojuma ziņojumu nodošanas protokolu, ko izmanto lidojumu paziņošanai, koordinēšanai un nodošanai starp gaisa satiksmes vadības struktūrvienībām, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Regulu (ES) Nr. 283/2011

Nr. 482/2008

Komisijas 2008. gada 30. maija Regula, ar kuru izveido programmatūras drošības garantijas sistēmu, kas jāīsteno aeronavigācijas pakalpojumu sniedzējiem, un ar kuru groza Regulas (EK) Nr. 2096/2005 II pielikumu

Nr. 29/2009

Komisijas 2009. gada 16. janvāra Regula, ar ko nosaka prasības datu pārraides pakalpojumu sniegšanai Eiropas vienotajā gaisa telpā, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 441/2014

Šā nolīguma vajadzībām regulas tekstu lasa ar šādu pielāgojumu:

I pielikuma A daļā pievieno "Switzerland UIR".

Nr. 262/2009

Komisijas 2009. gada 30. marta Regula, ar ko nosaka prasības S režīma pieprasītāja kodu koordinētai piešķiršanai un izmantošanai Eiropas vienotajā gaisa telpā

Nr. 73/2010

Komisijas 2010. gada 26. janvāra Regula, ar ko nosaka prasības attiecībā uz aeronavigācijas datu un aeronavigācijas informācijas kvalitāti vienotajā Eiropas gaisa telpā

Nr. 255/2010

Komisijas 2010. gada 25. marta Regula, ar ko nosaka kopējus gaisa satiksmes plūsmas pārvaldības noteikumus, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012

Nr. 691/2010

Komisijas 2010. gada 29. jūlija Regula, ar ko nosaka aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības uzlabošanas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2096/2005, ar kuru paredz kopīgas prasības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1216/2011

Koriģējoši pasākumi, kurus Komisija pieņem saskaņā ar minētās regulas 14. panta 3. punktu, kļūst obligāti Šveicei pēc tam, kad tos apstiprina ar Apvienotās komitejas lēmumu.

Nr. C(2010) 5134

Komisijas 2010. gada 29. jūlija Lēmums par Eiropas vienotās gaisa telpas darbības izvērtēšanas iestādes noteikšanu

Nr. 2014/672

Komisijas 2014. gada 24. septembra Īstenošanas lēmums par pilnvaru termiņa pagarināšanu Eiropas Vienotās gaisa telpas darbības izvērtēšanas iestādei

Nr. 176/2011

Komisijas 2011. gada 24. februāra Regula par informāciju, kas jāsniedz pirms funkcionālo gaisa telpas bloku izveidošanas un pārveidošanas

Nr. 2011/121

Komisijas 2011. gada 21. februāra Lēmums, ar ko Eiropas Savienībā nosaka darbības uzlabošanas mērķus un brīdinājuma robežvērtības aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanai 2012. līdz 2014. gadā

Nr. 677/2011

Komisijas 2011. gada 7. jūlija Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) tīkla funkciju īstenošanai un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 691/2010

Nr. 2011/4130

Komisijas 2011. gada 7. jūlija Lēmums par Tīkla pārvaldnieka iecelšanu gaisa satiksmes pārvaldības (ATM) tīkla funkciju veikšanai Eiropas vienotajā gaisa telpā

Nr. 1034/2011

Komisijas 2011. gada 17. oktobra Īstenošanas regula par drošības uzraudzību gaisa satiksmes pārvaldībā un aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanā un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 691/2010

Nr. 1035/2011

Komisijas 2011. gada 17. oktobra Īstenošanas regula par drošības uzraudzību gaisa satiksmes pārvaldībā un aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanā un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 482/2008 un Regulu (ES) Nr. 691/2010, kurā grozījumi izdarīti ar:

- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 923/2012,
- Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 448/2014

Nr. 1206/2011

Komisijas 2011. gada 22. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka prasības gaisa kuģa identifikācijai uzraudzības nolūkos Eiropas vienotajā gaisa telpā

Šā nolīguma vajadzībām regulas tekstu lasa ar šādu pielāgojumu:

I pielikumā pievieno "Switzerland UIR".

Nr. 1207/2011

Komisijas 2011. gada 22. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka prasības uzraudzības veikspējai un savstarpējai savietojamībai Eiropas vienotajā gaisa telpā

Nr. 923/2012

Komisijas 2012. gada 26. septembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka vienotus lidojumu noteikumus un ekspluatācijas normas aeronavigācijas pakalpojumiem un procedūrām un ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1035/2011 un Regulas (EK) Nr. 1265/2007, (EK) Nr. 1794/2006, (EK) Nr. 730/2006, (EK) Nr. 1033/2006 un (ES) Nr. 255/2010

Nr. 1079/2012

Komisijas 2012. gada 16. novembra Īstenošanas regula, ar ko nosaka prasības balss sakaru kanālu atstatumam Eiropas vienotajā gaisa telpā, kurā grozījumi izdarīti ar:

— Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 657/2013

Nr. 390/2013

Komisijas 2013. gada 3. maija Īstenošanas regula, ar ko nosaka aeronavigācijas pakalpojumu un tīkla funkciju darbības uzlabošanas sistēmu

Nr. 391/2013

Komisijas 2013. gada 3. maija Īstenošanas regula, ar ko nosaka kopīgu tarifikācijas sistēmu aeronavigācijas pakalpojumiem

Nr. 409/2013

Komisijas 2013. gada 3. maija Īstenošanas regula par kopprojektu definēšanu, pārvaldības izveidi un tādu stimulu apzināšanu, kuri atbalsta Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības ģenerālplāna īstenošanu

Nr. 2014/132

Komisijas 2014. gada 11. marta Īstenošanas lēmums noteikt gaisa satiksmes pārvaldības tīkla Savienības mēroga darbības uzlabošanas mērķus un brīdinājuma robežvērtības otrajam pārskata periodam no 2015. līdz 2019. gadam

Nr. 716/2014

Komisijas 2014. gada 27. jūnija Īstenošanas regula par kopprojektu sērijas pilotprojekta izveidi Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības ģenerālplāna atbalstam

6. Vide un trokšņa piesārņojums

Nr. 2002/30

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 26. marta Direktīva par noteikumiem un procedūrām attiecībā uz tādu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni (1.–12. un 14.–18. pants)

(Piemēro I pielikuma grozījumus, kas izriet no Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, II pielikuma 8. nodaļas (Transporta politika) G iedaļas (Gaisa transports) 2. punkta.)

Nr. 89/629

Padomes 1989. gada 4. decembra Direktīva par civilo zemskaņas reaktīvo lidmašīnu trokšņa emisijas ierobežošanu

(1.–8. pants)

Nr. 2006/93

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva par to lidaparātu ekspluatācijas regulēšanu, uz kuriem attiecas Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 16. pielikuma otrā izdevuma (1988.) 1. sējuma 3. nodaļas II daļa

7. Patērētāju aizsardzība

Nr. 90/314

Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīva par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām

(1.–10. pants)

Nr. 93/13

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos

(1.–11. pants)

Nr. 2027/97

Padomes 1997. gada 9. oktobra Regula par gaisa pārvadātāju atbildību nelaiemes gadījumos (1.–8. pants), kurā grozījumi izdarīti ar:

— Regulu (EK) Nr. 889/2002

Nr. 261/2004

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91

(1.–18. pants)

Nr. 1107/2006

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu

8. Pārējie

Nr. 2003/96

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai

(14. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 14. panta 2. punkts)

9. Pielikumi

A: Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā

B: Noteikumi par Eiropas Savienības finanšu kontroli Šveicē attiecībā uz personām, kas piedalās EASA darbībā

A PIELIKUMS

PROTOKOLS PAR PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTI EIROPAS SAVIENĪBĀ

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 343. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma, saīsinājumā – "EAEK", 191. pantu Eiropas Savienībai un EAEK dalībvalstīs ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai pildītu to uzdevumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

I NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS ĪPAŠUMS, LĪDZEKĻI, AKTĪVI UN DARBĪBAS*1. pants*

Savienības telpas un ēkas ir neaizskaramas. Tajās nevar izdarīt kratīšanu, tās nevar rekvizēt, konfiscēt vai ekspropriēt. Uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus.

2. pants

Savienības arhīvi ir neaizskarami.

3. pants

Savienība, tās aktīvi, ieņēmumi un citi īpašumi ir atbrīvoti no visiem tiešajiem nodokļiem.

Ja vien tas iespējams, dalībvalstu valdības veic attiecīgus pasākumus, lai atlaistu vai atlīdzinātu netiešo nodokļu vai tirdzniecības nodokļu summas, kas iekļautas kustama vai nekustama īpašuma cenā, ja Savienība savai dienesta lietošanai izdara lielus pirkumus, kuru cenā ietilpst šādi nodokļi. Šos noteikumus tomēr nepiemēro tā, lai to darbība Savienībā izkropļotu konkurenci.

Nekādus izņēmumus neparedz attiecībā uz nodokļiem un nodevām, kas ir maksājami par sabiedriskiem pakalpojumiem.

4. pants

Savienība ir atbrīvota no visiem muitas nodokļiem, importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz oficiālai lietošanai paredzētu priekšmetu importu un eksportu; tajā valstī, kur šādi priekšmeti ievesti, tos var atsavināt par atlīdzību vai bez atlīdzības tikai saskaņā ar nosacījumiem, ko apstiprinājusi attiecīgās valsts valdība.

Savienība ir atbrīvota arī no visiem muitas nodokļiem un visiem importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz tās publikācijām.

II NODAĻA

SAZIŅA UN CEĻOŠANAS ATĻAUJAS*5. pants*

Katrā dalībvalstī Savienības iestāžu oficiālai saziņai un visu dokumentu sūtījumiem ir tāds pats statuss, kādu attiecīgā valsts piešķir diplomātiskām pārstāvniecībām.

Savienības iestāžu oficiālo korespondenci un citu oficiālu saziņu necenzē.

6. pants

Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem šo iestāžu vadītāji var izsniegt ceļošanas atļaujas Padomes ar vienkāršu balsu vairākumu noteiktā formā, ko dalībvalstu iestādes atzīst par derīgiem ceļošanas dokumentiem. Šīs ceļošanas atļaujas izdod ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem saskaņā ar nosacījumiem, kas ietverti Savienības Civildienesta noteikumos un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā.

Komisija var noslēgt nolīgumus par to, lai šīs ceļošanas atļaujas atzītu par derīgiem ceļošanas dokumentiem trešo valstu teritorijā.

III NODAĻA

EIROPAS PARLAMENTA LOCEKĻI

7. pants

Eiropas Parlamenta locekļiem, kas dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu vai prom no tās, nepiemēro nekādus administratīvus vai citādus brīvas pārvietošanās ierobežojumus.

Eiropas Parlamenta locekļiem attiecībā uz muitām un valūtas kontroli:

- a) viņu valstu valdības piešķir tādas pašas iespējas kā augstākajiem ierēdņiem, kas dodas uz ārzemēm pildīt īslaicīgus oficiālus uzdevumus;
- b) citu dalībvalstu valdības piešķir tādas pašas iespējas kā ārvalstu valdību pārstāvjiem, kas pilda īslaicīgus oficiālus uzdevumus.

8. pants

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus nevar aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus.

9. pants

Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:

- a) savā valstī – imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- b) visās citās dalībvalstīs – imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.

Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un prom no tās.

Ja Eiropas Parlamenta locekli aiztur pārkāpuma izdarīšanas laikā, viņš nevar atsaukties uz imunitāti, un tā neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā locekļiem atņemt imunitāti.

IV NODAĻA

DALĪBVALSTU PĀRSTĀVJI, KAS PIEDALĀS EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU DARBĀ

10. pants

Dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu darbā, viņu padomdevējiem un tehniskiem ekspertiem, veicot pienākumus, kā arī dodoties uz sanāksmes vietu un atgriežoties no tās, ir parastās privilēģijas, imunitāte un atvieglojumi.

Šis pants attiecas arī uz Savienības padomdevēju struktūru locekļiem.

V NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBAS IERĒDŅI UN PĀRĒJIE DARBINIEKI

11. pants

Neatkarīgi no pilsonības Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem visās dalībvalstīs:

- a) saskaņā ar Līgumu noteikumiem, kas, no vienas puses, attiecas uz ierēdņu un pārējo darbinieku atbildību attiecībā pret Savienību un, no otras puses, uz Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju strīdos starp Savienību un tās ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ir imunitāte pret tiesvedību saistībā ar darbībām, ko viņi veikuši, pildot amata pienākumus, tostarp viņu teikto vai rakstīto. Šī imunitāte saglabājas arī tad, kad viņi beiguši pildīt amata pienākumus;
- b) uz viņiem, kā arī viņu laulātajiem un apgādājamiem ģimenes locekļiem neattiecas imigrācijas ierobežojumi vai ārvalstnieku reģistrācijas formalitātes;
- c) attiecībā uz naudas vai valūtas maiņas noteikumiem viņiem piešķir tādus pašus atvieglojumus, kādus parasti piešķir starptautisku organizāciju amatpersonām;
- d) viņiem ir tiesības, pirmo reizi stājoties amatā, bez muitas nodokļiem attiecīgā valstī ievest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus un tiesības bez muitas nodokļiem izvest savas mēbeles un sadzīves priekšmetus atpakaļ, beidzot pildīt pienākumus attiecīgajā valstī, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko par vajadzīgiem atzinusi tās valsts valdība, kurā šīs tiesības īsteno;
- e) viņiem ir tiesības personiskai lietošanai bez muitas nodokļiem ievest automašīnu, kas iegādāta iepriekšējā dzīves vietā vai arī valstī, kuras pilsoņi viņi ir, saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā attiecīgās valsts vietējā tirgū, kā arī to izvest atpakaļ, nemaksājot muitas nodokļus, jebkurā gadījumā ievērojot nosacījumus, ko attiecīgās valsts valdība uzskata par vajadzīgiem.

12. pants

Savienības ierēdņi un pārējie darbinieki maksā Savienībai nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tiem maksā Savienība, saskaņā ar nosacījumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktu procedūru, pieņemot regulas atbilstīgi parastajai likumdošanas procedūrai un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm.

Viņi ir atbrīvoti no valstu nodokļiem no algas un citas atlīdzības, ko viņiem maksā Savienība.

13. pants

Piemērojot ienākumu nodokli, īpašuma nodokli un mantojuma nodokli, kā arī piemērojot starp Savienības dalībvalstīm noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, kas tikai tādēļ, lai veiktu savus pienākumus Savienības dienestā, apmetas uz dzīvi tādā dalībvalstī, kas nav valsts, kurā viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, stājoties Savienības dienestā, gan valsts, kurā viņi faktiski dzīvo, gan valsts, kurā viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, pieņem, ka to pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ja tā ir Savienības dalībvalsts. Šis noteikums attiecas arī uz laulāto, ja vien viņš nav atsevišķi iesaistījies algotā darbā, un uz apgādājamiem bērniem, kas ir šajā pantā minēto personu aprūpē.

Kustams īpašums, kas pieder šā panta pirmajā daļā minētajām personām un atrodas tajā valstī, kurā tās uzturas, ir atbrīvots no šīs valsts mantojuma nodokļiem; lai aprēķinātu šādu nodokli, pieņem, ka šāds īpašums nodokļu uzlikšanas nolūkos atrodas valstī, kurai viņiem bijuši jāmaksā nodokļi, ievērojot trešo valstu tiesības, kā arī, iespējams, starptautiskas konvencijas attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu.

Piemērojot šo pantu, neņem vērā pastāvīgu dzīvesvietu, kas iegūta vienīgi tādēļ, lai pildītu pienākumus citās starptautiskās organizācijās.

14. pants

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu.

15. pants

Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm nosaka to Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām pilnībā vai daļēji attiecas 11. pants, 12. panta otrā daļa un 13. pants.

Šādās kategorijās iekļautu ierēdņu un pārējo darbinieku vārdus, amata pakāpes un adreses periodiski dara zināmus dalībvalstu valdībām.

VI NODAĻA

EIROPAS SAVIENĪBĀ AKREDITĒTO TREŠO VALSTU PĀRSTĀVNICĪBU PRIVILĒGIJAS UN IMUNITĀTE*16. pants*

Dalībvalsts, kurā ir Savienības mītne, Savienībā akreditēto trešo valstu pārstāvniecībām piešķir parasto diplomātisko imunitāti un privilēģijas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI*17. pants*

Privilēģijas, imunitāti un atvieglojumus Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piešķir vienīgi Savienības interesēs.

Jebkurai Savienības iestādei ir jāatņem ierēdnim vai darbiniekam piešķirtā imunitāte, ja šī iestāde uzskata, ka šādas imunitātes atņemšana nav pretrunā ar Savienības interesēm.

18. pants

Lai piemērotu šo protokolu, Savienības iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.

19. pants

Šā protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Komisijas locekļiem.

20. pants

Šā Protokola 11. līdz 14. pants un 17. pants attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem, ģenerālvokātiem, sekretāriem un referentu palīgiem, neskarot 3. panta noteikumus Protokolā par Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem, kas saistīti ar tiesnešu un ģenerālvokātu imunitāti pret tiesvedību.

21. pants

Šis Protokols attiecas arī uz Eiropas Investīciju banku, tās struktūru locekļiem, tās personālu un uz dalībvalstu pārstāvjiem, kas piedalās tās darbā, neskarot Protokolu par bankas statūtiem.

Eiropas Investīciju banka turklāt, to veidojot un palielinot tās kapitālu, ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem, kā arī no dažādām formalitātēm, kas var būt ar to saistītas valstī, kurā banka atrodas. Arī bankas darbības izbeigšanas vai bankas likvidācijas gadījumā tai neuzliek nekādus maksājumus. Visbeidzot, bankai un tās struktūru darbībām, kas notiek saskaņā ar Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

22. pants

Šis protokols attiecas arī uz Eiropas Centrālo banku, tās struktūru locekļiem un personālu, neskarot noteikumus, kas ietverti Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem.

Eiropas Centrālā banka turklāt ir atbrīvota no jebkādiem nodokļiem vai līdzīgiem maksājumiem gadījumā, ja palielinās tās kapitāls, un no dažādām formalitātēm, kas ar to var būt saistītas valstī, kurā ir Bankas mītne. Bankas un tās iestāžu darbībām, kas veiktas saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, neuzliek nekādus apgrozījuma nodokļus.

*Papildinājums***PROTOKOLA PAR EIROPAS SAVIENĪBAS PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTI PIEMĒROŠANAS KĀRTĪBA ŠVEICĒ**

1. Piemērošanas attiecinājums uz Šveici

Visas Protokolā par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti (turpmāk "protokols") minētās atsauces uz dalībvalstīm jāsaprot kā attiecināmas arī uz Šveici, ja vien turpmāk izklāstītajos noteikumos nav paredzēts citādi.

2. Aģentūras atbrīvojums no netiešajiem nodokļiem (tostarp PVN)

Preces un pakalpojumi, ko eksportē no Šveices, nav apliekami ar Šveices pievienotās vērtības nodokli (PVN). Ja Aģentūrai preces piegādā un pakalpojumus sniedz Šveicē oficiālai izmantošanai, saskaņā ar protokola 3. panta otro daļu atbrīvojumu no PVN piešķir kā kompensāciju. Atbrīvojumu no PVN piešķir, ja faktiskā preču un pakalpojumu iepirkuma cena, kas minēta fakturrēķinā vai līdzvērtīgā dokumentā, kopā ir vismaz 100 Šveices franku (ar nodokli).

Lai saņemtu PVN kompensāciju, Federālās nodokļu administrācijas PVN galvenajā nodaļā jāiesniedz veidlapas, kas Šveicē paredzētas šim nolūkam. Parasti kompensācijas pieteikumus izskata trīs mēnešu laikā no dienas, kad tie iesniegti kopā ar nepieciešamajiem apliecinošajiem dokumentiem.

3. Piemērošanas kārtība noteikumiem, kas attiecas uz Aģentūras personālu

Saistībā ar protokola 12. panta otro daļu Šveice atbilstīgi valsts tiesību aktu principiem Aģentūras ierēdņus un pārējos darbiniekus Padomes Regulas (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69 ⁽¹⁾ 2. panta nozīmē atbrīvo no federālajiem, kantonu un komunālajiem nodokļiem attiecībā uz Eiropas Savienības maksāto algu, darba samaksu un citu atalgojumu, uz ko attiecas iekšējais nodoklis par labu Eiropas Savienībai.

Protokola 13. panta piemērošanai Šveici neuzskata par dalībvalsti iepriekš izklāstītā 1. punkta nozīmē.

Aģentūras ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem un to ģimenes locekļiem, kuri ir Eiropas Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemērojamās sociālās nodrošināšanas maksājumu sistēmas dalībnieki, nav obligāti jābūt Šveices sociālās nodrošināšanas sistēmas dalībniekiem.

Eiropas Savienības Tiesai ir ekskluzīva jurisdikcija visos jautājumos, kas saistīti ar Aģentūras vai Komisijas un tās personāla attiecībām saistībā ar Padomes Regulas (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽²⁾ piemērošanu un citiem Eiropas Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuros izklāstīti darba apstākļi.

⁽¹⁾ Padomes 1969. gada 25. marta Regula (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69, ar ko nosaka Eiropas Kopienu ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants (OV L 74, 27.3.1969., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1968. gada 29. februāra Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko apstiprina Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ievieš īpašus pasākumus, kas uz laiku attiecināmi uz Komisijas amatpersonām (Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība) (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

B PIELIKUMS

FINANŠU KONTROLE SAISTĪBĀ AR ŠVEICES DALĪBU EIROPAS AVIĀCIJAS DROŠĪBAS AĢENTŪRAS DARBĪBĀ

1. pants

Tieša saziņa

Aģentūra un Komisija tieši sazinās ar visām personām vai struktūrām, kas dibinātas Šveicē un piedalās Aģentūras darbībā kā līgumslēdzēji, Aģentūras programmu dalībnieki, maksājumu saņēmēji no Aģentūras vai Komisijas budžeta vai apakšuzņēmēji. Šādas personas var tieši nosūtīt Komisijai un Aģentūrai visu attiecīgo informāciju un dokumentus, kas jāiesniedz, pamatojoties uz šajā lēmumā minētajiem instrumentiem un noslēgtajiem līgumiem vai nolīgumiem, kā arī uz lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar tiem.

2. pants

Pārbaudes

1. Saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ un Aģentūras valdes 2003. gada 26. martā pieņemtajiem finanšu noteikumiem, Komisijas Regulu (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 ⁽²⁾ un citiem šajā lēmumā minētajiem instrumentiem ar Šveicē dibinātiem saņēmējiem noslēgtajos līgumos vai nolīgumos un pieņemtajos lēmumos var paredzēt, ka saņēmēju un to apakšuzņēmēju telpās Aģentūras un Komisijas ierēdņi vai citas Aģentūras un Komisijas pilnvarotas personas jebkurā laikā var veikt zinātnisku, finanšu, tehnoloģisku vai cita veida revīziju.
2. Aģentūras un Komisijas ierēdņi un citas Aģentūras un Komisijas pilnvarotas personas var attiecīgi piekļūt vietām, darbiem un dokumentiem, kā arī visai informācijai, kas vajadzīga šādu revīziju veikšanai, tostarp elektroniskā formātā. Šīs piekļuves tiesības skaidri norāda līgumos vai nolīgumos, ko noslēdz šajā lēmumā minēto instrumentu īstenošanai.
3. Eiropas Revīzijas palātai ir tādas pašas tiesības kā Komisijai.
4. Revīzijas var veikt piecu gadu laikā pēc šā lēmuma darbības termiņa beigām vai saskaņā ar noslēgto līgumu vai nolīgumu un pieņemto lēmumu noteikumiem.
5. Par Šveices teritorijā veicamām revīzijām iepriekš informē Šveices Federālo revīzijas biroju. Šī informācija nav juridisks nosacījums šādu revīziju veikšanai.

3. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Saskaņā ar šo nolīgumu Komisija (OLAF) ir pilnvarota veikt pārbaudes un kontroli uz vietas Šveices teritorijā atbilstīgi noteikumiem, kas izklāstīti Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽³⁾.
2. Pārbaudes un kontroli uz vietas Komisija sagatavo un veic ciešā sadarbībā ar Šveices Federālo revīzijas biroju vai citām kompetentām Šveices Federālā revīzijas biroja norādītām Šveices iestādēm, kas laikus informējamās par pārbaudi un kontroles priekšmetu, mērķi un tiesisko pamatu, lai tās varētu sniegt vajadzīgo palīdzību. Šai nolūkā kompetento Šveices iestāžu ierēdņi var piedalīties pārbaudēs un kontrolē uz vietas.
3. Ja attiecīgās Šveices iestādes vēlas, tad tās var veikt pārbaudes un kontroli uz vietas kopā ar Komisiju.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 23. decembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Ja programmas dalībnieki pretojas pārbaudēm vai kontrolei uz vietas, Šveices iestādes, rīkojoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem, sniedz Komisijas inspektoriem vajadzīgo palīdzību, lai tie varētu izpildīt savu pienākumu veikt pārbaudes vai kontroli uz vietas.

5. Komisija iespējami drīz paziņo Šveices Federālajam revīzijas birojam par jebkuru faktu vai aizdomām par pārkāpumu, ko tā atklājusi, veicot pārbaudes un kontroli uz vietas. Jebkurā gadījumā Komisijai jāinformē iepriekšminētā iestāde par šādu pārbaudi un kontroles iznākumu.

4. pants

Informācija un konsultācijas

1. Šā pielikuma pienācīgas īstenošanas nolūkā Šveices un Kopienas kompetentās iestādes regulāri apmainās ar informāciju un pēc vienas puses pieprasījuma rīko konsultācijas.

2. Kompetentās Šveices iestādes bez kavēšanās informē Aģentūru un Komisiju par jebkuru faktu vai aizdomām par pārkāpumu, ko tās atklājušas saistībā ar tādu līgumu vai nolīgumu noslēgšanu un īstenošanu, kuri noslēgti, piemērojot šajā lēmumā minētos instrumentus.

5. pants

Konfidencialitāte

Uz paziņoto vai jebkādā citā veidā iegūto informāciju saskaņā ar šo pielikumu attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, un tā aizsargājama tāpat, kā līdzīgu informāciju aizsargā Šveices tiesību akti un attiecīgie Kopienas iestādēm piemērojamie noteikumi. Šādu informāciju var izpaust tikai tām personām Kopienas iestādēs, dalībvalstīs vai Šveicē, kurām tā ir jāzina amata pienākumu veikšanai, un to var izmantot tikai tam, lai nodrošinātu līgumslēdzēju pušu finanšu interešu efektīvu aizsardzību.

6. pants

Administratīvie pasākumi un sodi

Neskarot Šveices krimināltiesību piemērošanu, Aģentūra vai Komisija var piemērot administratīvos pasākumus un sodus saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 un Regulu (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 ⁽¹⁾, un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽²⁾.

7. pants

Atgūšana un izpilde

Šveicē ir izpildāmi Aģentūras vai Komisijas lēmumi, kas pieņemti šā lēmuma darbības jomā un uzliek finansiālas saistības personām, kuras nav valstis.

Izpildes rīkojumu, neveicot citu kontroli kā vien tiesību akta autentiskuma pārbaudi, izdod Šveices valdības norādīta iestāde, kura par to informē Aģentūru vai Komisiju. Izpilde notiek saskaņā ar Šveices noteiktu kārtību. Izpildes lēmuma likumību pārbauda Eiropas Savienības Tiesa.

Eiropas Savienības Tiesas spriedumi saskaņā ar šķīrējklauzulu izpildāmi ar tādiem pašiem noteikumiem.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam (OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV